Predsednik občinske skupščine Karel Kušar: „Sodelujmo tudi vnaprej“

Ob zaključku leta mi je prijetna dolžnost, da se občanom občine Ljubljana — Bežigrad v imenu skupščine in v svojem imenu najlepše zahvalim za izkazano pomoč pri reševanju naših skupnih problemov in potreb.

Zlasti dragocena je bila vaša pomoč in vaši nasveti pri urejevanju komunalnih naprav, saj s tem približujemo zunanjo ureditev celotnega okolja urejenemu delu mesta in če bomo s takim delom složno nadaljevali, kmalu ne bomo več poznali makadamskih cest, ki jih bodo zamenjale asfaltne, z urejeno kanalizacijo in razsvetljavo. V prihodnje bomo posvetili večjo skrb našim soseskam, ki bodo morale

GLASILO SZDL LJUBLJANA BEŽIGRAD

ZBOR OBČANOV

December
Cena 40 din

dobiti poleg urejenega okolja tudi zelenice in igrišča, da bo mlado in staro v neposredni bližini svojih stanovanj nabiralo novih moči za delo.

Precejšnjo pozornost bomo v prihodnjem letu posvetili zidavi novih šolskih poslopij in vzgojno varstvenih ustanov. Z zidavo novih stanovanj in z naseljevanjem novih prebivalcev v naši občini je pomanjkanje šolskih prostorov in varstvenih ustanov vedno bolj pereče. Skupščina, ki je proučila ta problem, je sklenila, da bo v pospešenem tempu gradila te prostore. To nalogo, ki si jo je zadala, pa bo lahko uresničila le s skupno pomočjo vseh občanov.

Trdno sem prepričan, da lahko računam na vaše plodno sodelovanje, v korist občanov in mesta Ljubljane.

V imenu skupščine Ljubljana — Bežigrad in v svojem imenu želim vsem občanom naše občine in mesta Ljubljane srečno in uspeha polno Novo leto 1970.

Socialistična zveza danes

Seja občinske konference SZDL

Na redni seji občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Bežigrad, ki je bila 18. decembra, so razpravljali o tezah »SZDL danes«, o izhodiščih za razpravo o osnutkih občinskega in mestnega statuta ter o časopisu »Zbor občanov«. Občinska konferenca je sprejela tudi kratkoročni program dela. Razrešili so tri člane izvršnega odbora občinske konference (dr. Jožeta Marolta, Dušana Kobentarja in inž. Lojzeta Skoka), ker zaradi obveznosti v službi ne morejo več opravljati te funkcije, namesto njih pa so izvolili inž. Vladimirja Klavsa, Miša Lipuša in Miroslava Samardžijo.

Nekoliko so spremenili tudi pravilnike občinske konference SZDL. Na zahtevo večine krajevnih konferenc SZDL so spremenili določilo v volilnih pravilih: odslej bodo o kandidatih za odbornike mestne skupščine odločale krajevne kandidacijske konference (oziroma kandidacijske konference delovnih skupnosti) in ne več občinska kandidacijska konferenca.

Na sejo so poleg članov konference povabili še predstavnike družbeno-političnih organizacij in društev

V uvodni besedi o mestu in vlogi SZDL je sekretar republiške konference SZDL Vlado Beznik poudaril, da odločitev za izdelavo dokumenta tez »SZDL danes« ni bila slučajna ali izredna, temveč posledica potrebe, ki jo je narekovala dosežena stopnja razvoja naše samoupravne družbe. »Vlogo in funkcijo Socialistične zveze v samoupravni družbi smo opredelili že mnogo preje,« je dejal Vlado Beznik in nadaljeval:

»Pokazalo se je, da je organizacija Socialistične zveze s svojim delovanjem postaja čedalje bolj realna možnost, po kateri lahko vsi občani uresničujejo svojo pravico in dolžnost sodelovanja pri odločanju o vseh pomembnih družbenih zadevah. V organizaciji Socialistične zveze čedalje bolj prevladuje ozračje politične svobode ljudi, v njej se vedno bolj izraža obilica mnenj in pobud občanov, skupin in organizacij. Socialistična zveza postaja čedalje bolj povezovalka interesov posameznikov, skupin in organizacij, družbenopolitičnih skupnosti, regij in nacionalne skupnosti.

Nadalj. na 5. strani

9. seja občinske skupščine

Več denarja za šole

Na zadnji seji občinske skupščine so odborniki sprejeli nekaj predpisov s področja financ in na kratko obravnavali osnutek statutov občine Bežigrad in mesta Ljubljane; o statutih bo zdaj javna razprava.

Z odlokom o stalnih sredstvih za financiranje vzgoje in izobraževanja je občinska skupščina določila, koliko denarja bo prihodnje leto za šole in vzgojno varstvene ustanove.

Občinski prispevek za izobraževanje bo znašal prihodnje leto 2,95 odst. od osebnega dohodka iz delovnega razmerja. Za financiranje šol in vzgojno varstvenih ustanov gre še del prispevka od kmetijske, obrtne in drugih dejavnosti ter del občinskega prometnega davka od prodaje blaga na drobno in alkoholnih pijač. Temeljna izobraževalna skupnost, kjer se zbere denar iz vseh ljubljanskih občin, bo po načrtu za prihodnje leto dobila iz Bežigrada milijardo osemsto milijonov starih dinarjev ali skoraj 600 milijonov več kot letos. Občinski prispevek se bo namreč zvišal od 2.4 odst. letos na 2,95 odst. v prihodnjem letu.

Svet za finance občinske skupščine je v poročilu odbornikom ugotovil, da pomeni povečanje prispevne stopnje za Temeljno izobraževalno skupnost za 0,55 odst. nasprotje s splošno načelno željo po razbremenitvi gospodarstva in po znižanju njihovih obveznosti. Čeprav bo zveza zmanjšala svoj prispevek za 0,3 odst., bo gospodarstvo naše občine v prihodnjem letu še vseeno obremenjeno za 0.25 odst. več kot letos.

Svet za finance je poudaril, da bi moralo biti izredno usklajevanje osebnih dohodkov v prosveti z osebnimi dohodki v gospodarstvu zadnje, v prihodnje pa bi morala sredstva Temeljne izobraževalne skupnosti rasti glede na odstotek gospodarskega napredka oziroma glede na zvišanje osebnih dohodkov nasploh, osnovne prispevne stopnje pa ne bi smeli več spreminjati.

Za financiranje osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov v petih ljubljanskih občinah, naj bi se prihodnje leto nabralo 10 milijard in 400 milijonov starih dinarjev.

Vsem bralcem in sodelavcem srečno novo leto 1970

Uredništvo

Zdravstveno zavarovanje

Osnovni prispevek za zdravstveno zavarovanje, ki se plačuje od bruto osebnih dohodkov, bo prihodnje leto enak kot letos — 5,2 odstotka. Malenkostne razlike so pri dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, za zdravila pa bo treba prispevati 4 dinarje in ne tri kot letos.

Sklad zdravstvenega zavarovanja Ljubljana računa, da bo imel prihodnje leto 35 milijard starih dinarjev dohodkov, izdatkov pa še več. Komunalna skupnost socialnega zavarovanja Ljubljana zajema 17 občin (poleg 5 ljubljanskih občin so zraven še občine Grosuplje, Litija, Domžale, Kamnik, Ribnica, Kočevje, Trbovlje, Zagorje, Hrastnik, Vrhnika, Logatec in Cerknica.

Nagrade vajencev

Občinska skupščina je s posebnim odlokom določila najnižje mesečne nagrade vajencem v gospodarstvu za čas njihovega učenja. V prvem letu učenja ne sme biti manjša od 120 din, v drugem letu 180 din, v tretjem letu učenja pa ne sme biti manjša od 250 din mesečno. Delovne organizacije sicer samostojno določijo višino nagrad za vajence, z odlokom občinske skupščine so določene le najnižje.

Samostojni obrtniki morajo plačevati nagrade vajencem najmanj v višini povprečnega zneska nagrad, ki jih plačujejo družbene obrtne organizacije na območju občine.

Volitve novih odbornikov

Trije odborniki občinske skupščine so prosili za razrešitev. Tone Poljšak odhaja na novo delovno mesto in zaradi tega ne more več opravljati odborniške funkcije. Peter Lebar se je preselil v drugo občino, Tomislav Jankovič pa v drugo republiko. Občinska skupščina jih je razrešila odborniške funkcije in razpisala nove volitve.

Novoletna jelka

V šolah in vrtcih bo prijetno in veselo

Novo leto je pred durmi. Otroci že prav nestrpno pričakujejo dedka Mraza. Vesele se že, kako bo prišel mednje in jim prinesel darila ter obilico veselja in razigranosti.

Društva prijateljev mladine, šole in vzgojnovarstveni zavodi v naši občini se že nekaj časa pripravljajo, da bodo otrokom pripravili čimveč veselja in pravljičnega doživetja ob novoletni jelki. Posebej se že zavzemajo za to, da bi bili deležni novoletnega veselja ob jelki tisti predšolski otroci, ki niso v vrtcih in ne bi imeli nikjer možnosti poveseliti se ob jelki in pokramljati z dedkom Mrazom. Prav za te otroke bodo pripravila prireditve z obiskom dedka Mraza društva prijateljev mladine.

Društvo prijateljev mladine terena Boris Kidrič bo povabilo okrog 100 predšolskih otrok na novoletno prireditev, kjer jih bo skromno obdaril Dedek Mraz. Poleg tega bo novoletna prireditev tudi v šoli Mirana Jarca in v vrtcu »Mladi rod«.

Društvo prijateljev mladine Stožice bo sodelovalo pri pripravi novoletne jelke v šoli Danile Kumar in v vrtcu Ciciban, kamor bodo povabili tudi predšolske otroke, ki niso v varstvu. Tu je društvo organiziralo zbiralno akcijo po delovnih organizacijah, da bi nabavili smuči za tiste otroke, ki si jih sami ne morejo kupiti.

Društvo prijateljev mladine Bežigrad bo za novoletno jelko pripravilo posebno prireditev za otroke, ki niso v vrtcu. Okrog 50 takih otrok bodo obdarili. V šoli dr. Vita Kraigherja bo novoletna prireditev za šolarje. Prav tako bodo pripravili novoletno jelko s programom v vrtcu Jelka in Dunje Ščurk.

V Savskem naselju bo pripravljena prireditev v okviru krajevne skupnosti. Obdarili bodo krog 100 otrok iz socialno šibkih družin. Drugi otroci s tega območja se bodo poveselili ob novoletni jelki v šoli in VVZ.

Na Črnučah bo pripravila novoletno jelko šola, predšolske otroke pa bo dedek Mraz obiskal v vrtcu, kamor bodo povabljeni tudi tisti, ki niso v varstvu.

Na Ježici bo DPM sodelovalo pri organizaciij novoletne jelke v šoli, kjer bodo vključeni tudi predšolski otroci.

V Šentjakobu, kjer ni vzgojnovarstvene ustanove, bo šola za novo leto povabila med svoje šolarje vse predšolske otroke, ker tu prav tako še ni vzgojnovarstvene usanove.

Na vseh teh prireditvah bo otroke obiskal dedek Mraz, z njimi pokramljal in jim zaželel srečno in veselo novo leto. Mi pa želimo vsem, da bi novoletne dni preživeli kar najbolj prijetno in veselo.

Odloki poslej v Uradnem listu

Ker bo imel »Ljubljanski dnevnik« po novem letu drugačen format, ne bo imel več priloge Glasnik, kjer so tiskali odloke občinskih skupščin. Odloke in druge predpise občinske skupščine bodo poslej objavljali v Uradnem

Izlet invalidov iz Sav. naselja

Združenje vojaških vojnih invalidov iz Savskega naselja je v novembru mesecu organiziralo izlet v Dolenjske toplice in Poljane. Tu so poslušali razlago borb, ki so jih partizani II. grupe odredov bili na Muljavi in Bojanskem borštu. Obiskali so tudi Kolenčevo mamo, ki je v NOV izgubila moža in dva sinova. Prinesli so ji tudi skromno darilo. Ogledali so si še Jurčičevo rojstno hišo.

Ustavili so se tudi v Žužemberku, kjer so poslušali razlago borb za osvoboditev Žužemberka. Spomnili pa so se tudi padlih v NOB in se jim poklonili ob veličastnem spomeniku nad Žužemberkom.

Izleta se je udeležilo 64 članov.

Pionirji za Banjaluko

Bežigrajski pionirji so takoj ob potresu v Banjaluki pokazali veliko razumevanje do svojih sovrstnikov, ki jih je prizadela tako huda nesreča. Organizirali so zbiralne akcije obleke in obutve zanje, zbirali so odpadni papir in ga prodali ter izkupiček namenili za pomoč Banjaluki, zbirali so »Pionirski dinar solidarnosti«.

Preko 1000 banjaluških šolarjev so po evakuaciji nastanili v naši republiki, največ v počitniških domovih ob morju, pa tudi drugje, kjer so bile dane možnosti za nastanitev in nadaljnje šolanje. Do teh šolarjev, ki so tudi člani pionirske organizacije, čutijo naši pionirji še posebne obveznosti. Občinska zveza DPM Bežigrad in pionirji iz Bežigrada so prevzeli patronat nad pionirji v počitniškem domu v Volpariji pri Savudriji. Tu živi okrog 140 pionirjev. Z njimi bomo imeli stalne stike pri vzpostavljanju medsebojnega dopisovanja. Za novo leto se jih bomo spomnili s skromnimi darili slaščic in sadja. Darila jim bodo pionirji izročili z željo, da bi s v tem domu — daleč od svojih staršev — kar najbolje počutili in da bi bilo naslednje leto zanje bolj srečno in veselo.

Kamping I. kategorije?

V kampingu I. razreda na Ježici, ki slovi kot eden najlepših v Jugoslaviji, so letos spet zabeležili rekordno število nočitev, in sicer 24.222. V to številko so vštete tudi nočnine v vikend hišicah, ki stoje ob njegovem robu. Lani so pri Šternu zabeležili 20.170 nočnin. Za prihodnje leto upravičeno pričakujejo, da bo ob ugodni letni sezoni obisk domačih in tujih gostov še večji, in to zaradi bazenov in vikend hišic, k so začele letos sprejemati goste tako rekoč šele sredi sezone.

Uprava gostinskega podjetja Bežigrad pričakuje, da bo tudi po novi kategorizaciji kamping ostal v I. razredu. Zanj mu manjka en sam pogoj, in sicer 200 električnih priključkov; zdaj jih imajo samo petnajst. Vsi ostali pogoji so izpolnjeni. Med dvesto prostori za šotore bi morali potegniti električni kabel. Kamping je eden najcenejših, saj nočnina v njem z vstopnico za kopališče velja samo 4 dinarje.

Šolske naloge o JLA

V čast dnevu JLA so — v organizaciji občinskega odbora razervnih vojaških starešin — učenci vseh sedmih in osmih razredov osnovnih šol v naši občini pisali šolske naloge o JLA. Učenci so lahko izbrali eno od petih, vnaprej določenih tem o JLA.

Iz vsakega razreda je bila po ena najboljša naloga, ki jo je ocenila komisija prosvetnih delavcev vsake šole, nagrajena s pismenim priznanjem.

Za vse nagrajence bo občinski odbor vojaških rezervnih starešin organiziral izlet na Pokljuko, na kraj, kjer se je pred 27. leti bojeval z nemškimi okupacijskimi četami partizanski Cankarjev bataljon.

Pismena priznanja bodo dobili:

Osn. šola Danile Kumar: Lidija Čurin, Slavica Žnidaršič, Mojca Selan in Marija Žorga; osn. šola Mirana Jarca: Marko Hribar, Matej Cerar, Vesna Uduč, Ksenija Ocvirk, Irena Tribušon in Helena Hrastar; osn. šola dr. Vita Kraigherja: Lidija Žumer, Maja Košak, Cene Perne, Janja Metihar, Andrej Bukovec, Ratko Tatalovič, Matjaž Babič in Dušan Arzenšek; osn. šola Dol: Sandi Pirš, Niko Bernat, Vitomir Peterlin, Marjeta Kovač, Franci Avsec, Dani Hromc in Marija Lunar; osn. šola Maksa Pečarja Črnuče: Zdenka Lampič, Jana Jerman, Ivan Turk, Mirjam Sadar, Irena Predanič, Andrej Meglič, Romana Lajovic, Helena Bogataj, Zinka Aljaž, Jože Zupančič, Daniel Velkavrh, Marta Tomšič, Dušan Puh, Tanja Černivec, Slavko Kancilja, Jana Hbjan, Ljubica Drobež, Viktor Levec, Igor Ritonja in Soraya Sternad.

KUVERTA

grafična in predelovalna industrija
Ljubljana, Titova 87

izdeluje kuverte, pisemski papir v mapah, dišavne in špecerijske vrečke s tiskom, razne vrečke iz celofana in pergamina, ovojni in svileni papir s tiskom itd.

SREČNO NOVO LETO 1970

imp

industrijsko montažno podjetje
Ljubljana
Titova 37

PROJEKTIRA, MONTIRA IN PROIZVAJA

— centralno ogrevanje, sanitarne naprave, plinske instalacije in prezračevalne naprave
— električne naprave jakega in šibkega toka, komandne in signalne naprave za industrijo in komunalne zgradbe
— regulacije
— opravlja kalorične in električne meritve
— odlivamo visokokvalitetne odlitke sive litine, ki jih po želji obdelamo

Stanovanjsko podjetje BEŽIGRAD - MOSTE
Ljubljana, Topniška 58

Vsem občanom, hišnim svetom in stanovalcem srečno 1970

Srečno in uspešno novo leto 1970 vam želi kolektiv

ZAVAROVALNICA ŠAVA

poslovna enota Ljubljana
Ljubljana, Miklošičeva 10
in se priporoča za vse vrste zavarovanj

Srečno in uspeha polno novo leto želi cenjenim odjemalcem in sodelavcem

TDT LJUBLJANA

TOVARNA DEKORATIVNIH TKANIN

Ljubljana, Celovška 280

Kleparsko - instalaterska delavnica

Ljubljana, Samova 12

Najlepše želje v letu 1970 vsem občanom Bežigrada in vsem delovnim ljudem Jugoslavije

GRAMEX

specializirano trgovsko podjetje z gradbenim materialom

Ljubljana, Kurilniška 10

Vsem občanom Bežigrada želi kolektiv srečno novo leto 1970

ŽELEZOPROMET

Ljubljana, Podmilščakova 18

Želi vsem poslovnim partnerjem in svojim članom srečno in uspešno novo leto 1970

Gasilci so skrbni gospodarji

V tednu požarne varnosti je imela občinska gasilska zveza večjo vajo, pri kateri so sodelovala vsa gasilska društva naše občine. Povabilj so tudi gasilsko društvo Šmartno ob Savi iz občine Moste.

Vaja je bila izvedena na zadružni dom v Savljah in je zelo dobro uspela. Ob zaključku je članstvo nagovoril predsednik občinske gasilske zveze Jože Rožman.

Posebna komisija, ki jo je imenovala občinska gasilska zveza, je pregledala tudi vsa društva na terenu. Pregledali so celotno administrativno poslovanje, vsa orodišča in gasilsko opremo. Tehničnih sposobnosti to pot niso ocenjevali, ker so se letos društva udeležila tekmovanja ob 100-letnici gasilstva.

Komisija je ugotovila, da vsa društva v občini dokaj skrbno pazijo na gasilsko opremo in sploh na celotno gasilsko imovino. Vsa društva si veliko prizadevajo, da bi svoje gasilske naprave do podrobnosti še bolj izpopolnili.

Pri pregledu administrativnega poslovanja je komisija ugotovila, da društvom to delo povzroča precej težav. Vodenje poslovnih knjig, dajanje in pisanje raznih poročil in obvestil višjim gasilskim forumom, zapisovanje raznih akcij itd., jim ne gre rado od rok.

Občinska gasilska zveza ugotavlja, da so gasilska društva na celotnem področju občine zelo delovna, manjka jim le primernih oseb, ki bi vso dejavnost društev znali prikazati tudi navzven. Zaradi tega naši občani malo vedo o nadrobnem delu gasilskih društev v občini.

VINKO ŠKERL

NAROČITE ZBOR OBČANOV!

KJE SO ZASTAVE?

Državljanska dolžnost veleva, da ob državnih praznikih na hišah izobesimo zastave. V Ljubljani to reč ureja tudi poseben odlok mestne skupščine. Pred letošnjim dnevom republike je mestna konferenca SZDL objavila v časopisu poseben poziv občanom.

Na te papirnate akte se je treba sklicevati, kajti kaže, da trkanje na zavest ne zaleže dovolj.

Ob dnevu republike so delavci bežigrajske postaje milice pregledali pročelja na bežigrajskih ulicah in zapisali številke hiš, kjer niso visele zastave. Pravijo, da v prihodnje ne bodo več popustljivi; če ob državnem prazniku na hiši ne visi zastava, lahko lastnika oziroma upravitelja prijavijo sodniku za prekrške.

Zastav ni bilo na naslednjih hišah:

Parmova 4, 7, 49; Lavričeva 9, 10, 11; Staničeva 16, 20, 22; Janševa 6; Kolarjeva 9; Podmilščakova 29, 37 bs Vodovodna 73, 26; Triglavska 16, 23, 25, 38, 46, 52, 61, 63; Herbersteinova 43, 45, 47; Titova 143 a, 143 b, 143; Tolstojeva 13, 55, 57; Hubadova 19, 21, 23, 25, 27, 31, 47, 49; Ulica Pohorskega bataljona 59, 61, 63, 65, 31, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 131, 135, 113, 16, 119, 121, 26, 143, 147, 32, 171, 173, 175, 177, 179, 191, 193, 195, 197, 34, 231, 233, 235, 237, 239, 241, 243, 245, 247, 249, 251, 253; Čargova 4, 5, 7, 9, 13, 15, 17, 19; Ulica padlih borcev 34, 30, 28, 35, 26, 24, 31, 22, 20, 18, 16, 15, 4; Ulica prvoborcev 1, 3, 5, 7, 11, 17, 21, 23, 25, 33, 35, 37, 39, 41; Slovenčeva 8, 10, 12, 4; Omahnova 24, 20 a, 31, 20, 29, 27, 25, 14, 19, 12, 9, 7, 5, 6, 3; Mariborska 22; Ptujska 7, 3, 26; Peričeva 62, 64; Celjska 16, PTT šola; Tomačevska 5, 9, 11, 13, 31, 35, 37, 39, 41.

Pismo Društva upokojencev

Dodatek za invalide v nevarnasti?

Objavljamo pismo Društva upokojencev Bežigrad, ki so ga poslali predsedniku skupščine SRS Sergeju Kraigherju, predsedniku izvršnega sveta SRS Stanetu Kavčiču, predsedniku CK ZKS Francu Popitu, predsedstvu ZZB NOV Slovenije in republiški konferenci SZDL:

»Predlogi (zvezni, republiški) za izpopolnitev sistema pokojninskega zavarovanja predvidevajo odpravo dodatka na invalidnost po čl. 76. sedanjega TZIZ. Predlaga se, da bi se uveljavljala invalidska pokojnina pod istimi pogoji kakor starostna pokojnina.

Potemtakem bi se zmanjšala za omenjeni dodatek ob prevedbi na nov pokojninski sistem invalidska pokojnina upokojencev (upokojenk), upokojenih pred 55 (50) leti starosti. Enako bi se zmanjšale ob prevedbi na nov pokojninski sistem družinske pokojnine, odmerjene od takih upokojencev.

Na isti podlagi bi bili na novo upokojeni invalidski upokojenci prikrajšani na pokojninskih dajatvah, ker bi izpadel pri odmeri pokojnine cit. dodatek na invalidnost.

V primeru invalidske pokojnine gre za pravico, ki jo zavarovanec uveljavlja pod izjemnimi pogoji, mimo svoje volje, telesno in delovno onesposobljen, ob pogojih, ko ne bo mogel sebi več zagotavljati dodatnih virov zaslužka in ko bodo njegove potrebe prej večje kot manjše v primerjavi s tistim upokojencem, ki je dosegel normalno starostno pokojnino.

Ni moralnih in socialnih razlogov, da bi tej kategoriji upokojencev otežili življenjske pogoje s sistemskimi rešitvami.

Sklicujemo se na članek: **Sistem invalidskega zavarovanja in njegovi problemi**, avtor Jože Tavčar. Članek je natisnjen v Samoupravi zavarovancev, zvezek 6—7, oktober 1969. Pred očmi imamo umaknjeni predlog podpredsednika izvršnega sveta SRS Vinka Hafnerja, da naj se izenači vstopna starost žensk v pokojnino z moškimi. Javnost ni odobravala ta predlog.

Toda gornji predlog bo zbudil še večji odpor javnosti, upokojencev, ker bo cela omenjena kategorija upokojencev in upokojenk, prikrajšana pri pokojninskih dajatvah, če bi se gornji predlog uzakonil.

Sedanji zakon je human — toda humanost bo odvzeta invalidski zakonodaji s takimi predlogi.

Prosimo, da nam pomagate v našem stremljenju do pravične invalidske zakonodaje.«

Na osnovnih šolah manj otrok kot lani

Bežigrajske osnovne šole imajo v letošnjem šolskem letu 4166 učencev. Oddelkov je 144. Zanimivo je, da je letos manj otrok kot lani, to pa zato, ker bežigrajski otroci nodijo tudi v osnovne šole v občini Center; na osnovni šoli Toneta Čufarja je 57 Bežigrajčanov.

V oddelke za podaljšano bivanje je vključenih 905 učencev ali 21,7 % Lani je bilo v oddelke za podaljšano bivanje vključeno 17,6 % učencev.

V vzgojno varstvenh ustanovah je 967 varovancev, od tega 84 dojenčkov. Zmogljivosti obstoječih vrtcev so že tako presežene za 17,8 %, odkloniti pa so morali še 322 otrok, ker zanje ni bilo prostora. Največ težav je s predšolskimi otroki, saj so za vzgojnovarstveno ustanovo »Mladi rod« v Peričevi ulici prijavili starši še 158 otrok, za vzgojno varstveno ustanovo »Ciciban« v Stožicah pa še 131 otrok, vse pa so morali odkloniti.

NOVA POŠTA V STOŽICAH

Na Ježici zdaj nimajo nabiralnika in javnega telefona

Ob Titovi cesti v Stožicah, med Lampičem in Gregorinčičem, je začela delovati nova pošta. Odprta je nepretrgoma od 8. do 18.30. Poslujejo vse službe, kot jih imajo zdaj sodobno urejeni poštni uradi. V novem poslopju bo tudi telefonska centrala.

Nekoliko neroden je dovoz do nove pošte, ker avtomobili ne smejo zavijati čez Titovo cesto. Menijo, da imajo prav zaradi tega manj prometa, saj bi sicer na to pošto hodili tudi iz podjetij, ki so bliže mestu. Podjetje za PTT promet v Ljubljani je prosilo prometne organe, da bi dovolili zavijati avtomobilom čez Titovo cesto, vendar so to prošnjo zavrnili.

Ko so v Stožicah odprli novo moderno pošto, so zaprli stari poštni urad na Ježici, ki je dolga desetletja služil prebivalcem Ježice, Savelj, Kleč, Male vasi in dela Stožic.

Brez poštnega urada bo že nekako šlo, saj ni imel veliko prometa. Bolj nerodno pa je, da na Ježici zdaj nimajo javnega telefona in na zgornjem koncu naselja tudi ne čisto navadnega pisemskega nabiralnika, torej dveh pridobitev civilizacije, ki so jih imeli že pred vojno, ko je bila Ježica še vas z nekaj sto prebivalci.

Krajevna skupnost »Posavje«, kjer so občani že potožili, je predlagala, da bi javno telefonsko govorilnico postavili na parkirnem prostoru pri gostilni Ruski car.

Na podjetju za PTT promet smo izvedeli, da bo s telefonsko govorilnico bolj težko, saj nimajo aparatur, ker je uvoz prepovedan. Poudarili so, da so vse telefonske govorilnice ob Titovi cesti zanje nerentabilne.

Najbližja telefonska govorilnica je zdaj na križišču Titove ceste in Ulice Marice Kovačeve, približno 600 metrov daleč od stare pošte na Ježici.

Če se bodo sporazumeli, bodo pisemski nabiralnik pritrdili na gostilno Ruski car.

Sejem avtomobilov bo na Ježici

Ljubitelji avtomobilizma, ki zdaj hodijo otipavat jeklene konjičke na sejem rabljenih avtomobilov pri klavnici, bodo že prihodnje leto imeli krajšo pot: podjetje »Snaga« bo uredilo nov prostor za gostilno Tavčarjev dvor na Ježici, med nemško cesto in kamniško železnico. Sejem morajo preseliti do maja prihodnjega leta.

Novi prostor bodo uredili tako, da bo zares privlačen. Zagradili ga bodo, uredili dovozne poti in vso površino asfaltirali. Nasadili bodo tudi drevje, da bo pločevina lepo v senci. Računajo tudi, da bi na sejmu posloval poseben urad, kjer bodo kupci in prodajalci lahko takoj sklenili uradne pogodbe.

Občani prispevali 3 milijone

Na občinskem odboru Rdečega križa Bežigrad smo izvedeli, da so bežigrajski občani do 15. decembra prispevali za Banjaluko 3,778.780 starih dinarjev. Zbiralno akcijo na terenu so vodile krajevne organizacije Rdečega križa, pomagale pa so še druge družbeno-politične organizacije. Akcija še ni zaključena.

Občani so darovali tudi 2.500 kg oblačil in obutve. To obleko in obutev so dobili otroci iz Banjaluke, ki so zdaj v Savudriji, Volpariji in Strunjanu. V tej zbiralni akciji, ki je trajala en teden, so se še posebej izkazali učenci osnovne šole Vita Kraigherja, ki so oblekli kar 113 otrok v Volpariji.

Novosti v mestnem prometu

Kot smo že poročali, avtobusi na progi štev. 8 vozijo zdaj iz Črnuč v Vižmarje in ne več v Litostroj.

V mestnem prometu pa sta še dve spremembi. Ko so pred dnevom republike odprli novi podvoz pod železnico na Kajuhovi cesti v Mostah, je podjetje Ljubljana transport spet vpeljalo krožno avtobusno progo Moste—Žale—Moste.

Progo štev. 6 pa so na Viču podaljšali do stare mitnice, malo pred Dolgim mostom. Ko bodo tamkaj uredili obračališče (računajo, da še ta mesec), bodo vsi avtobusi na progi Ježica—Vič vozili do Dolgega mosta in ne več le do odcepa ceste proti Dobrovi.

Po 20 letih ista predstava

Na večer pred praznikom republike, 28. novembra, je prosvetno društvo Savlje — Kleče uprizorilo Finžgarjevo dramo »Razvalina življenja«. Režiral je Roman Novelli, igrali pa so Janez Solinc, Simonka Jager, Marija Zorman, Evgen Šerbec, Nikola Zatler in Jožica Dovč.

Predstava je bila prva prireditev v okviru proslave 20-letnice društva. Natanko na isti dan pred dvajsetimi leti je bila v zadružnem domu v Savljah prva dramska predstava. Tudi takrat so uprizorili »Razvalino življenja«.

Na letošnjo predstavo so povabili tudi vse nekdanje sodelavce in predstavnike družbenih organizacij. Na tovariškem večeru je bil še posebej zanimiv pomenek igralcev, ki so v »Razvalini življenja« nastopili pred dvajsetimi leti in tistimi, ki so igrali letos.

Pamet je boljša kot žamet

Te dni je Delavska univerza Cene Štupar praznovala desetletnico plodnega dela in razvoja. Ob tej priliki so v sejni dvorani doma Krajevne skupnosti Boris Kidrič v Vojkovi ulici 1 odprli tudi retrospektivno razstavo v fotografiji, grafikonih, skicah in učbenikih, ki nam zelo nazorno prikazuje uspehe te vzgojne ustanove v pravkar minulem obdobju desetih let.

Kakor je bilo posebej poudarjeno v slavnostnem nagovoru ob otvoritvi razstave in praznovanju desetletnice, je ta delavska univerza v zadnjem času dosegla največje uspehe pri poučevanju tujih jezikov. Tuje jezike so začeli poučevati po najsodobnejši avdio-vizuelni metodi že pred sedmimi leti. Pouk jezikov so nenehno izpopolnjevali z najsodobnejšimi tehniškimi pripomočki, hkrati pa so se predavatelji za posamezne jezike sproti strokovno izpopolnjevali.

Svoj prispevek k vedno večjemu zanimanju za učenje tujih jezikov so brez dvoma doprinesle naše na stežaj odprte meje in vse močnejše prodiranje na tuje trge. In ljudje, ki si iščejo zaposlitve v tej ali oni državi, skoraj ne morejo brez znanja tujega jezika.

Število obiskovalcev jezikovnih tečajev je močno naraščalo, tako da imajo v letošnjem zimskem semestru kar 612 slušateljev, ki so razporejeni v 42 jezikovnih tečajev. V desetih letih je šlo skozi Delavsko univerzo Cene Štupar, in sicer skozi različne izobraževalne tečaje za odrasle, 50.052 slušateljev, kar je nedvomno izreden uspeh.

Oglejmo si še naslednje številke, ki so prav tako zelo zgovorne:

- Pripravljalne tečaje za sprejemne izpite na višje in visoke šole je obiskovalo 92 slušateljev;
- oddelke srednje ekonomske šole za odrasle je posečalo 451 slušateljev;
- 288 slušateljev od teh je že uspešno opravilo zaključni izpit;
- Oddelke administrativne šole je obiskovalo 64 slušateljev, izmed katerih jih je 39 že opravilo zaključni izpit;
- V oddelke osnovne šole za izobraževanje odraslih je bilo vpisanih 363 slušateljev, izmed katerih je uspešno končalo osmi razred 254 učencev;
- Strojepisne tečaje je obiskovalo 1.440 slušateljev, tečaje tujih jezikov pa 4.200.

V prostorih, ki so bili posebej zgrajeni za delavsko univerzo, so razen upravnih prostorov še učilnice, opremljene s sodobnimi sredstvi za pouk. Širok krog kvalificiranih in visokokvalificiranih strokovnjakov skrbi za kakovostno izobraževanje slušateljev na vseh interesnih področjih posameznikov in skupin.

Zanimanje za učenje tujih jezikov nikakor ne pojema. Zanimivo ob tem je, da velja štirimesečni tečaj, ki obsega skupaj 96 šolskih učnih ur, samo 35 starih tisočakov, kar je znatno ceneje kot kjerkoli drugod. Med tečajem tudi testirajo znanje slušateljev, da sproti posameznik lahko preveri, kaj in koliko se je naučil.

Največje zanimanje je za učenje nemškega jezika, za njim pride angleški jezik, italijanski in nazadnje francoski. Za druge jezike ni posebnega zanimanja. Za španščino sta se na primer v zadnjem času zanimali samo dve tovarišici.

Vpisovanje v različne tečaje v okviru Delavske univerze Cene Štupar je septembra, januarja in avgusta. Pouk traja štiri mesece, in sicer dvakrat na teden po tri ure. Naša delavska univerza organizira različne tečaje tudi v podjetjih, kjer se večje ali manjše skupine ljudi odločijo za študij enega ali drugega jezika oziroma za kakšen drug predmet.

Ob prvi desetletnici plodnega in uspešnega dela delovnemu kolektivu naše delavske univerze iskreno čestitamo.

NL

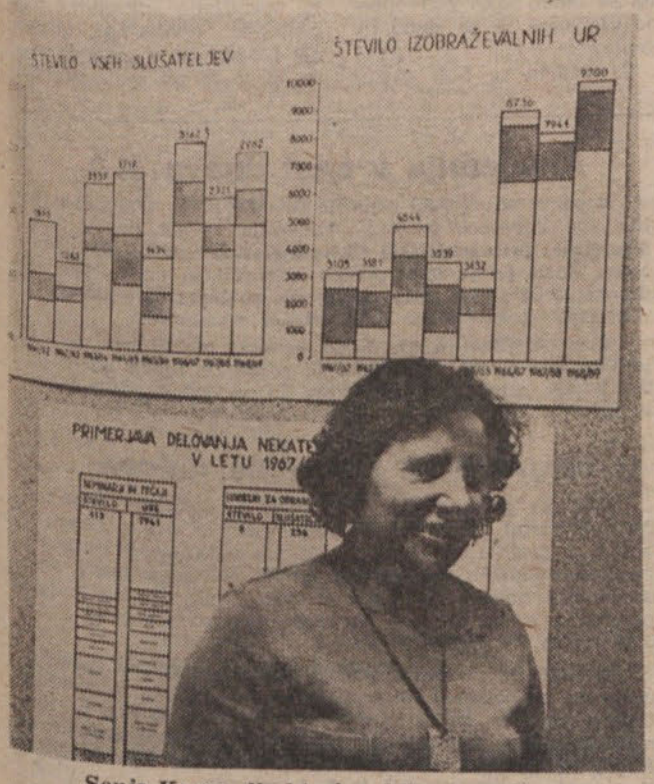

Sonja Karas, direktorica delavske univerze Cene Štupar

ORGANIZACIJA ZK V SAVSKEM NASELJU

Sodeluje naj širši krog članstva

Četrtna organizacija Zveze komunistov Savsko naselje se je kot sestavni del enotne mestne organizacije vključila v naloge pri uresničevanju sklepov in stališč mestne konference ZK, istočasno pa je del svoje aktivnosti posvečala specifičnim problemom in nalogam na svojem področju.

V enoletnem obdobju je četrtna organizacija ZK obravnavala več pomembnih družbenih vprašanj in sprejela tudi stališča za naloge in akcijo komunistov. Osnovna slabost četrtne organizacije se je pokazala v tem, ker v sistemu in metodah delovanja nismo dosegli večje učinkovitosti pri uresničevanju sprejetih sklepov in ker k oblikovanju stališč in sklepov nismo uspeli pritegniti širšega kroga članstva ZK. Delo četrtne konference, komiteja in komisij je bilo preveč zaprto le v krog komunistov. Na eni strani smo se premalo poslževali sredstev javnega obveščanja (tudi občinskega glasila SZDL se nismo nikoli poslužili), na drugi strani pa nismo izoblikovali takšnih metod pri uresničevanju sprejetih sklepov, da bi se komunisti v večji meri neposredno javljali s stališči ZK v drugih družbenopolitičnih organizacijah, društvih ter v samoupravnih ter predstavniških organih. V praksi smo imeli veliko primerov, da so na sestanke posameznih organov in organizacij vabili komite četrtne konference, čeprav so te organe ali vodstva organizacij sestavljali pretežno komunisti. Tako se nam v praksi dogaja, da so le voljeni funkcionarji v ZK nosilci stališč ZK, ne pa celotno članstvo kot smo programirali.

Če je eden od temeljnih smotrov reorganizacije ZK v tem, da vsak član postane v večji meri tvorec in uresničevalec politike ZK, potem moramo ugotoviti, da tega v naši četrtni organizaciji nismo uspeli uresničiti. Razprave na četrtni konferenci, na aktivih in v osnovnih organizacijah so sicer bile demokratične in odprte, vendar vsled nedodelanih metod v obravnavanju posamezni vprašanj in pri sprejemanju in uresničevanju sklepov nismo ustvarili možnosti, da bi širši krog članstva ZK pri tem aktivno sodeloval. Seje četrtne konference in komiteja ter sestanki osnovnih organizacij so bili osnovna metoda in oblika aktivnosti, ob tem da nismo razvili dovolj tudi drugih oblik aktivnosti.

Problem se je pojavil tudi v tem, ker se vloga četrtne konference in njenih organov v praksi še vedno ni pravilno razumela. Večkrat smo se srečavali s težnjami, da naj bi konferenca s svojimi organi nadomeščala bivši občinski komite ZK in da bi morala konferenca in komite prevzemati vse operativne in organizacijske naloge. Največ nejasnosti se je v praksi javljalo pri odnosu četrtne konference in komiteja do osnovnih organizacij. Četrtna konferenca in komite so bili na eni strani v vlogi posredovalca posameznih nalog iz mestne konference na osnovne organizacije, na drugi strani pa je komite mestne konference tudi neposredno komuniciral z osnovnimi organizacijami. Pri tem se je večkrat javljala dvotirnost in slaba koordinacija. Zaradi tega bo potrebno v poslovniku mestne organizacije položaj in vlogo četrtnih konferenc in njihovih organov bolj natančno opredeliti ter temeljito izdelati sistem obveščanja in komuniciranja v celotni mestni organizaciji ZK.

Veliko težav je pri delu četrtne konference in njenih organov izviralo tudi iz neustrezne kadrovske strukture tako konference kot njenih organov. Precejšen del članstva konference in njenih organov je neaktiven (preobremenjenost itd). Takšno stanje terja določene kadrovske zamenjave in razrešitve. Komisija pri četrtni konferenci prav zaradi preobremenjenosti ali neodgovornosti posameznikov, ki so sestavljali jedra komisij, niso zaživele v polni meri.

Kovinsko podjetje

IMKO

Kamniška 41

Želimo vam uspešno novo leto 1970

Trg naj vpliva na cene

Govor našega poslanca Milana Kožuha v zvezni skupščini

Na osnovi dobljenega gradiva v zvezi s stanjem stopnje likidnosti v našem gospodarstvu želim izraziti nekaj mnenj in stališč, ki so se izoblikovala v dosedanjih razpravah v političnih in gospodarskih krogih moje volilne enote, nekatera pa so rezultat razprav v krogu Službe družbenega knjigovodstva — Centrale za Slovenijo.

Iz študije Sekretariata za finance je razviden tok padca likvidnosti ter osvetljeni vsi glavni vzroki. Pozneje, po seji predsedstva Zveze komunistov, smo dobili nekoliko spremenjene predloge ukrepov, za katere sem prepričan, da pomenijo le reševanje obrobnih problemov in da bomo tiste, ki naj odločilno zadevo pravilno utirijo dobili v pretres pozneje, ker ne morem verjeti, da bi samo s predloženimi ukrepi izboljšali stanje, katero zahteva dolgoročno kurativo na vseh nivojih, predvsem pa v gospodarskih in drugih organizacijah. Danes večina naših organizacij, ki dobro poslujejo, najbolj občuti škodljive posledice nedoslednosti izvajanja gospodarske reforme, s skrbjo slede bitki, v kateri se odloča kdo bo zmagal: ali oni, ki si prizadevajo za dobro gospodarjenje in ki znajo svojo proizvodnjo prilagajati zahtevam in spremembam na tržišču ter se vztrajno bore za dvig storilnosti, ali pa bo zmaga na strani nesposobnih, ki delujejo antireformsko z zahtevo, da se ohranijo pozicije, formirane tako, kot so bile pred reformo in so tudi pripeljale do stanja, ki je zahtevalo spremembe, ki smo jih adresirali kot reformo. Pri tem sem prepričan, da niso nosilci tega samoupravni organi, pač pa tisti, ki se za njimi prikrivajo in s svojih odločilnih pozicij trdijo, da na samoupravni bazi težko dosegamo napredek kot si ga želimo. Taki odnosi povzročajo, da bomo danes sprejeli sklepe, ki bi lahko odpadli, če bi bolj upoštevali vsaj določeno stopnjo poslovne morale in zakonitosti. Ob sprejemanju predloženih ukrepov se ne morem ubraniti skepse glede njihovega uspeha. Ali ne bo to ponovitev stanja ob kliringu, ko je bil predpis in njegov namen delno miniran in navzlic zahtevam v tem domu, razen dopolnitve samega predpisa, na terenu niso bili storjeni ukrepi za njegovo izvedbo v celoti.

V načelu se lahko strinjamo, da koren nelikvidnosti ni v neadekvatnem denarno — kreditnem sistemu, ampak mnogo bolj nedodelanem mehanizmu blagovno — tržnih odnosov. Če hočemo priti do dolgoročne rešitve, potem moramo poiskati način za poravnavo vseh dosedanjih dolgov, vpeljati zaostreno finančno disciplino, imeti kontrolirano in načrtovano investcij-

sko in splošno potrošnjo, doseči znižanje stroškov v proizvodnji in v družbenih obveznostih. K temu pa storiti vse, da bo izvoz na konvertibilna področja naraščal, kar pomeni znatne spremembe v funkcioniranju ustreznih podjetij in posebej odnosov družbe do tega vprašanja. Na mestu je vztrajna zahteva po ukrepih za najvišjo stopnjo možne stimulacije, s ciljem povečanja izvoza na konvertibilna tržišča, za kar je prav gotovo eden od pomembnih ukrepov svobodnejše in procentualno višje razpolaganje z ustvarjenimi deviznimi sredstvi tistega, ki dejansko dosega uspehe v izvozu. Na vem zakaj se vprašanje višine retencije ne more premakniti in poenostaviti. Retencija ne pomeni konvertibilnosti, ko pa slednja bo ko pač bo, potem bo to lahko rešljivo vprašanje.

K visoki stopnji nelikvidnosti pripomore tudi stanje v kliring odnosih. To so za nas pomembna tržišča, toda ni mogoče sprejeti dejstva, da je to za podjetja čakalnica, v kateri obnašanje določajo drugi. Zakaj ne bi določili nižjo pariteto Cl $ s promptnim plačanjem? Tako so pa podjetja prepuščena zelo nezdravim odnosom, ki se ustvarjajo skozi poole, ki jih ugrabijo kolikor največ morejo. Pri vpršanju uvoza so zaželeni ukrepi in taka politika, ki bi hitreje urejala tovrstna vprašanja, predvsem s področja blaga kmetijske proizvodnje in omogočila, da ta za nas pomembna panoga sodeluje pri uvozni politiki, da ne bi uvažali tistega, s čimer obilujemo.

Kje je realnost v pariteti cen na domačem trgu? Delam v industrijsko rudarskih revirjih, kjer so cene, kot marsikje drugje, za večino proizvodov industrije določene in kontrolirane vso povojno dobo. Ta določitev cen je danes brez tehtnih dokazov pravilnosti, brez upoštevanja možnosti za modernizacijo in realnosti osebnih dohodkov, da o višini skladov ne govorim, ker so nepomembni.

Ali ni čas, da trg vpliva tudi na te cene, če pa tu ne more biti tržni vpliv, ki pa je na stroške potem so pa potrebna dokazila za realnost paritete v cenah in proučitev odnosov v takih kolektivih, ki jih to zadeva. To stališče podkrepim s primeri:

● za proizvod bazne kemije je bila leta 1959 določena cena 100; leta 1969 je index le 118 %, medtem ko je index za surovine, transport in energijo 180 %.

● podjetje z bazno proizvodnjo je izvozilo letos v 9 mesecih za preko 4,000.000 dolarjev na čvrsto tržišče — ustvarilo 0 skladov. Podjetje s čisto predelavo v istem obdobju ima 250 $ izvoza, 500.000 dolarjev uvoza in 1.500,000 st. din skladov. Kje je tu realnost, kje so možnosti za modernizacijo za sklade in seveda za likvidnost? Kje in kakšne so proporcije in kaj misli Zvezni urad za cene. Ali ni tudi tu čas, da se razmisli o pristojnosti in za kaj naj bo urad na zvezni ravni še pristojen. Vprašujem ali bo to področje kdaj resneje obravnavano ali pa bo del delovnih ljudi v njihovih naporih še nadalje prepuščen taki stihiji, ko eden obiluje, drugi, ki predstavlja bazo, pa propada.

Ob vseh ukrepih, ki bodo sprejeti sedaj ali pozneje, ne more biti izvzeta nobena sfera. Mislim pa, da je s predlogom uvedbe menice izraženo preveč optimizma.

Uvajanje menice kot plačilnega sredstva ne bo bistveno doprineslo k hitrejšemu poravnavanju medsebojnih terjatev. Veljavni instrumenti plačilnega prometa kot so akceptni nalog, kompenzacija, cesija in prevzem dolga bi omogočili hitrejšo cirkulacijo sredstev, če bi jih uporabljali v večjem obsegu. Pri poslovanju z menicami bi bil le sodni postopek meničnih terjatev hiterjši in enostavnejši. Toda upoštevati moramo, da poznajo naši zakonski predpisi pri poslovanju terjatev v gospodarstvu enostaven, čeprav ne vedno najhitrejši in najcenejši postopek sodnih plačilnih nalogov, ki zagotavljajo tožitelju osnovo za sodni plačilni nalog. Sama menica, ki zahteva absolutno solventnost meničnih dolžnikov, ne bo prinesla večje likvidnosti.

Menica podražuje kredit. Poleg tega ni nikjer edino zavarovanje. V svetu predstavljajo menični krediti vsega 15 do 20 %.

Predlog, da banka preverja, če so njeni komitenti vložili tožbe za zapadle terjatve, predstavlja nepotrebno administracijo z majhnim efektom. Med ostalim predstavlja sprememba vrstnega reda plačila zelo veliko zainteresiranost vseh, da se plačajo vse terjatve, da se lahko tako podvzamejo vse mere in ne samo toženje.

V gradivu se tudi govori o višini minimalnega osebnega dohodka, čeprav ne čisto v tem smislu kot bom to povedal. Menim, da je dozorel čas, da se dejansko pristopi k realnejši višini najnižjega osebnega dohodka v posameznih organizacijah, odvisno od njihovega prizadevanja. Marsikje njegova višina ne predstavlja resnice. Tu ne mislim premorov podjetij, ko so v zgubi, ampak dohodek ob tako zvanem normalnem poslovanju, ki bi moral pomeniti minimalno realno reprodukcijsko vrednost delovne sile. Vprašujem, če je to deplasirana zahteva v našem družbenem sistemu in ali ni borba za uresničitev tega obenem bitka proti neuspešnemu poslovanju in slabemu kadru ter afirmaciji delavskega samoupravljanja. Boljše je, da taka misel in iniciativa gre iz tega doma, da bi jo posamezni kolektivi poizkušali realizirati kot pa ideje o nesmiselnem zaviranju osebnih dohodkov sposobnih in uspešnih kolektivov.

Na naših sejah smo že večkrat poslušali razlage o zadostnih obratnih sredstvih podjetij. To najbrž ni točno in mislim, da je ta problem potrebno najhitreje rešiti vsaj za najbolj važna podjetja v državi. To vprašanje ni bilo nikoli realno reševano, ampak vedno na nerealiziranih predpostavkah stopnje obračanja sredstev. Danes nam je poznano, da mnoge zaloge niso zaloge z bilancirano vrednostjo, da je nedokončana proizvodnja s stopnjo realnosti vprašljiva v bilancah, da je stopnja dubioznih dolžnikov v porastu in to v glavnem pri podjetjih, katerim se bo z možnostjo razmejitve odpisov podaljšala doba življenja, če ne bo ustrezne presoje. Mnogo se razpravlja o ureditvi položaja državnega kapitala. Ali niso tudi tu obveznosti s strani dolžnikov take narave, ki bi ob realni presoji bile za odpis.

Svoječasni sklep pravi, da se mora delitveno razmerje izboljšati v korist gospodarstva. Avtorji za leto 1970 prijavljenih potreb se ne ozirajo na ta sklep, še manj pa na stanje v gospodarstvu. Četudi se bo načelo izpeljalo in bo izboljšanje razmerja izpeljano, je še vedno vprašanje uspeha, če ne bo pohlep drugega vzel to, kar bo izboljšano.

Mogoče bo katera od teh misli upoštevana pri pripravi nadaljnjih ukrepov za postopno izboljšanje stopnje likvidnosti v gospodarstvu in to je bil moj namen.

slovenija avto

Ljubljana, Prešernova 40

export-import – tehnična trgovina – servisi

Trgovina na debelo in drobno z motornimi vozili vseh vrst, nadomestnimi deli, avto-moto gumami, splošnim in električnim avtomaterialom, bicikli, gradbenimi stroji, opremo in orodji za avto servisne delavnice
Servis in remont za motorna vozila

Srečno 1970

Akademija v čast dneva JLA

V veliki telovadnici osnovne šole Dr. Vita Kraigherja je bila 20. decembra svečana akademija v čast dnevu JLA. Akademijo je organiziralo združenje rezervnih vojaških starešin, imela pa je širši pomen. Prebrali so imena 140 rezervnih oficirjev iz naše občine, ki so letos napredovali v višji čin. Skoraj vsi so prisostvovali svečanosti.

V umetniškem programu so nastopili učenci osnovne šole Vita Kraigherja ter vojaki iz vojašnice Ljuba Šercerja. Pel je tudi pevski zbor »Posavje«. Za odlično izvedene točke so vsi, zlasti pa še vojaki, poželi navdušene aplavze.

Nagrade za najboljše naloge

Občinska gasilska zveza Ljubljana — Bežigrad je za požarnovarnostni teden dala pobudo vsem osnovnim šolam v občini za pisanje šolskih nalog, ki naj obravnavajo požarnovarnostno službo. Odzvalo se je pet šol, toda samo štiri so poslale naloge. Občinska gasilska zveza je vse naloge pregledala in izbrala pet najboljših ter jih nagradila s po 5000 st. din.

Predstavniki občinske gasilske zveze so nagrade razdelili učencem na šolah. V Dolu jo je dobila učenka 6. razreda Dušica Strasser, na Črnučah Mojca Dečman iz 6. a in Natalija Dornik iz 6. b razreda, na osnovni šoli Borisa Kidriča Bojan Novak iz 7. d razreda in na osnovni šoli dr. Vita Kraigherja Brigita Zorkič iz 6. b razreda. V. Š.

Razprava o občinskem statutu

Statut občine Ljubljana-Bežigrad bomo v posebni prilogi objavili v prihodnji številki »Zbora občanov« (januarja 1970)

Razvoj ljudske oblasti in samouprave v Ljubljani sta spremljali dve osnovni tendenci:

— kako čim bolje uresničiti pogoje za utrjevanje samoupravnega sistema tako, da bodo občani čim bolj neposredno sodelovali in odločali v urejanju mestne skupnosti in

— kako zagotoviti enotno reševanje zadev, ki po svoji funkciji terjajo tako obravnavanje in reševanje.

V dosedanjih razpravah je od časa do časa prevladovala ena ali druga od navedenih tendenc, vendar pa je med občani Ljubljane prevladovala misel o ustrezni uskladitvi obeh teženj.

Občani Ljubljane smo v dosedanjem razvoju dosegli pomembne rezultate pri oblikovanju socialističnih družbenih odnosov v komunalni samoupravi. Občine, kot temeljne družbeno-politične skupnosti, pritegujejo v Ljubljani k samoupravnim odločitvam dokaj veliko število prebivalcev; razvijajoče se krajevne skupnosti kažejo vedno večjo sposobnost urejanja zadev na svojem območju.

Celoten splet samoupravnih mehanizmov v ljubljanskih občinah je izoblikoval dokaj dinamičen komunalni sistem. Pokazalo pa se je, da posamezne dejavnosti, ki so skupnega pomena za mesto niso dovolj koordinirane in urejene po enotnih merilih. Rezultat teh razprav je 16. amandma k ustavi Socialistične republike Slovenije, ki določa, da je mesto razdeljeno na občine posebna družbeno-politična skupnost, njene funkcije pa izvirajo iz občine kot temeljne družbeno politične skupnosti. *To pomeni, da občina in mesto skupaj uresničujeta vse zadeve, ki so sicer pravice in dolžnosti občine.*

Občine in mesto so torej temeljne družbeno politične skupnosti, vsaka na svojem delovnem področju in teritorialnem območju, njihove samoupravne strukture pa so v bistvu neločljivi deli celote, ki se preko medsebojno usklajenih statutov in samoupravnih dogovorov občanov zlivajo v harmoničen in na najširši osnovi zasnovan sistem samoupravljanja v mestu.

To je bilo temeljno in osnovno izhodišče v končni fazi priprave osnutkov statutov občin in mesta, o katerih bo tekla razprava.

To izhodišče je bilo formulirano na aktivu komunistov, ki ga je v oktobru letos sklical komite mestne konference ZK in na katerem so sodelovali člani ZK, vključeni v priprave za izdelavo osnutkov statutov mesta in občin.

Skupne mestne statutarne komisije so bile deležne ostre kritike občinski statutarnih komisij, ker se je gradivo za statut mesta pripravljalo pod vplivom tendence za obstoj le ene ljubljanske občine.

Aktiv je ugotovil, da je razprava o eni ali šestih ljubljanskih občinah le še zapoznel odsev stanja, ki smo ga z dosedanjimi procesi povezovanja že presegli in da je zato treba od načelnih razpravljanj o tem preiti k pripravam za izdelavo konkretnih predlogov ter vključiti v gradivo tudi predloge, ki so jih izdelale občinske komisije.

Rezultat teh zaključkov sta predložena statuta mesta Ljubljana in občine Ljubljana-Bežigrad oz. ostalih občin v mestu.

Izhajajoč iz načela, da v Ljubljani občine in mesto skupaj uresničujejo vse zadeve, ki so sicer pravica in dolžnosti občin, osnutki statutov določajo, da mestna skupščina opravlja tiste zadeve iz občinske pristojnosti, ki so skupnega pomena za mestno celoto, vse ostale pa pet ljubljanskih občin.

V Ljubljani torej ni neke »nadobčine« ali »podobčine«, ampak je šest enakih občin,

Piše:
Slavko Oblak,
predsednik občinske statutarne komisije

od katerih ena — to je mestna opravlja tiste zadeve, ki so skupne za mesto, drugih pet pa opravlja vse ostalo.

V osnutkih statutov je določeno, katere zadeve s področja gospodarstva, urbanizma, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva ter prometa in izobraževanja, kulture, telesne kulture in tehnične vzgoje, zdravstvenega varstva, družbenega varstva, skrbi za borce in invalide, notranjih zadev, sodstva in narodne obrambe so skupnega pomena za mesto in o njih razpravlja in odloča skupščina mesta Ljubljana, katere pa so zadeve, ki niso skupnega pomena in o teh razpravljajo in odločajo skupščine ostalih pet ljubljanskih občin.

Zbori volivcev razpravljajo o vseh zadevah, tako o tistih v pristojnosti mesta, kot tudi o onih v pristojnosti občin. Ne smemo prezreti dejstva, da obsega območje mestne skupščine celotna območja sedanjih občin in da pri obravnavi ne gre za ožje območje mesta kot urbanistično zaokrožene celote.

Mesto in občine imajo svoje dohodke, ki se zagotavljajo iz ustreznih občinski virov za zadovoljevanje potreb iz svojih pristojnosti.

Same organizacije skupščine ne bi posebej omenjal, v osnutkih je postavljena tako, da so tako v mestu kot občinah s politično izvršilnimi organi pokrite vse dejavnosti. Statut mesta predvideva tudi koordinacijski odbor kot posvetovalni organ, ki ga sestavljajo predsedniki vseh ljubljanskih občin, vodi pa ga predsednik mestne skupščine.

Vsaka občina ima organizirano svojo ustrezno upravo s tem, da so sodišča za prekrške, javno pravobranilstvo in milica samostojni organi mesta, mestna je tudi poklicna gasilska brigada. Kaj bo v upravnih zadevah še nadalje racionalno združevati, pa bo v odvisnosti od mnogih činiteljev pokazal nadaljnji razvoj.

Sestavljalci predlogov statutov so si prizadevali vnesti vanje taka določila, ki bi omogočala Ljubljani (v širšem smislu) skladen in enoten razvoj, istočasno pa prispevala k nadaljnjemu razvoju socialistične demokracije. Oblikujejo naj tak komunalni sitsem, ki naj bi omogočal smotrno, funkcionalno, učinkovito, odgovorno in posebno še dovolj demokratično reševanje vseh zadev iz pristojnosti.

Osnutki statutov mesta in občin skušajo zagotoviti:

— skladen razvoj gospodarstva in družbenih dejavnosti na območju mesta;

— takšno organizacijo samoupravljanja, ki naj omogoči neposredno sodelovanje občanov pri reševanju vprašanj, ki imajo splošen pomen za življenje in delo v naselju, občini, mestu pa tudi širši družbeni politični skupnosti;

— nadaljnjo krepitev materialne baze krajevnih skupno-

Nadaljevanje na 11. strani

Družbeno politične organizacije občine Bežigrad želijo vsem občanom uspešno novo leto 1970

Med sejo občinske konference SZDL

Socialistična zveza danes

Nadalj. s 1. strani

Pri tem nesporno pozitivnemu, naprednemu, pa se ohranja še vrsta elementov starega, preživelega, kar je potrebno odpravljati. To se izraža predvsem v tem, da se širina mnenj, pobud itd. ne zna peljati preko preverjanj in konfrontacij do zaključkov, ki se uveljavljajo v sami akciji v praksi. Zaradi tega česta praksa sprejemanja nerealnih stališč. Iz tega izvirajo tudi ocene, da je Socialistična zveza debatni klub, grobo rečeno — mesto, kjer se lahko veliko govori, toda vse brez učinka. Izraža se v vzdrževanju in obnavljanju pojmovanj in oblik, ki so bolj ali manj značilne za klasične politične stranke. To lahko zasledujemo pri analizi procesa političnega odločanja, pri ugotavljanju mesta in vloge vodstev, v fetiširanju nekaterih institutov neposredne demokracije itd. Odraža se v ostankih transmisijske vloge, ki jo je Socialistična zveza imela v preteklih obdobjih, v premajhni iniciativnosti in samostojnosti. Pri tem je treba opozoriti na često poenostavljeno tolmačenje transmisijske funkcije nasploh. Odraža se v zaprtosti organizacij in še vedno močni praksi forumskega delovanja. Zato imamo vrsto podatkov o formiranju političnih odločitev glede uveljavljanja konferenc kot najvišjih organov Socialistične zveze, uveljavljanju dela sekcij itd. Odraža se v nezadostni pripravljenosti za nove naloge, nezadostni organiziranosti itd.

Drugi razlog je potreba po stalnem izgrajevanju družbeno-političnega sistema. V vsaki družbi (ker vsaka družba je dinamična), še posebej pa v naši, ki jo poleg dinamike karakterizira tudi specifika, ki se izraža v izgrajevanju samoupravne socialistične družbe, je nujna sprotna analiza gibanj in prilagajenje političnega sistema doseženi stopnji razvoja družbe. Kjer tega ni, pride do težkih kriznih situacij. To nam jasno pričajo razna gibanja v današnjem svetu. Tega se pri nas dobro zavedamo, zato beležimo živahno tovrstno aktivnost, predvsem v zadnjih nekaj letih. Naj omenim samo napore v zvezi z dopolnjevanjem naše ustave, vprašanja naše zakonodaje nasploh itd. Pri tem pa moramo kot izhodišče jasno in nedvoumno braniti tako smer izgrajevanja in razvijanja političnega sistema, kakršnega vsebuje duh ustave iz leta 1963, ki dosledno uveljavlja samoupravljanje kot osnovni družbeno-ekonomski in politični odnos.«

Cilj, ki naj bi ga s tem dokumentom dosegli v zvezi z izgrajevanjem same Socialistične zveze, je Vlado Beznik opredelil takole:

»Organizacija Socialistične zveze naj bo postavljena tako, da bodo v njej lahko sodelovali vsi ljudje, ne glede na socialne razlike, poklic, izobrazbo, vero itd. Vsakdo naj bi v Socialistični zvezi imel možnost, da uveljavi svoj pravi družbeni interes, se pravi, interes delavca, učitelja, zdravnika, potrošnika itd., še posebej interes članstva posameznih organizacij in društev, kot na primer Rdečega križa, gasilcev itd.

V takih razpravah, kjer bi prišli do izraza vsi pristni družbeni interesi, pa je treba zagotoviti, da bodo prevladale take rešitve, ki bodo največ prispevale k napredku družbe. Ugotavljanje objektivno najoptimalnejših rešitev, ki bodo soočene z realnimi možnostmi družbe, lahko prispevajo največ k nadaljnemu razvoju. Pri tem gre posebna vloga članstvu Zveze komunistov.

Ves trud za neposredno socialistično demokracijo bi bil zaman, če te razprave ne bi imele praktičnega učinka. Zato je ena vodilnih misli tega dokumenta, da bo Socialistična zveza odprla in povezala vse kanale med seboj, vse kanale, skozi katere pride do odločitev od skupščin do delovnih organizacij.

Če je to najkrajši oris, kakšno Socialistično zvezo bi želeli, potem je istočasno treba postaviti trditev, da takšne ne bomo imeli če ne bo izgrajevanje organizacije postalo stvar vseh in ne samo določenih posameznikov ali skupin«.

Ko je govoril o tem, kaj od dokumenta in razprave pričakujemo, je Vlado Beznik dejal:

»Že dosedanje razprave so pokazale, da široke množice delovnih ljudi vsebino dokumenta enotno sprejemajo in podpirajo. Namreč, dodobra se zavedamo, da če duh dokumenta ne bo osvojen od najširših plasti naših delovnih ljudi, bo ostal samo kos papirja. Šele z osvojitvijo tega, s tem, da postane to del njihove zavesti, dobivamo zagotovilo, da bo to tudi v praksi uresničeno. Zaradi tega ne bi smeli prenehati z razpravami o vseh teh vprašanjih, ki so se odprla v razpravah o tem dokumentu, temveč mora postati to naša stalna skrb in naloga. V republiški konferenci bo zaradi tega ustanovljena posebna skupina, ki se bo bavila s problemi organizacije in razvoja Socialistične zveze in prav bi bilo, da bi se podobno organizirali tudi v občinah.

Menim, da je potrebno odločneje kot doslej preiti od besed k dejanjem. Ta načela, za katera smo se dogovorili in jih zapisali v tem dokumentu, je treba vsak dan uveljavljati v vsakodnevnem življenju, v praksi. Zato je treba še hitreje razvijati sekcije kot vsebino delovanja Socialistične zveze, odpirati organizacijo proti ljudem, izločati ostanke starega načina delovanja, kot so monopolno odločanje, elitizem itd. To je odgovornost celotnih vodstev, slehernega člana in aktivista in vseh ljudi.

Čimprej je treba napraviti programe delovanja, v katerih uresničevanju je treba uveljavljati novo, sodobnejšo Socialistično zvezo. Programi, ki morajo biti konkretni, aktualni in usklajeni, morajo upoštevati vsa načela, ki jih mi zapisujemo v ta dokument.

Naloge, ki si jih v Socialistični zvezi s tem nalagamo, niso lahke in niso čez noč uresničljive. To je stvar procesa, katerega pa moramo vsi skupaj pospeševati. Le skrajna prizadevanja, požrtvovalnost in znanje bo pripomoglo, da še hitreje napredujemo v začrtani smeri in tako napravimo konstruktivni napor v smeri afirmacije sistema samoupravne socialistične demokracije,« je zaključil Vlado Beznik.

V razpravi so udeleženci omenili vrsto konkretnih problemov iz dela krajevnih organizacij SZDL.

Pomagati občanom

Govori tajnik Ivo Lukežič

Krajevna skupnost Stadion

Krajevna skupnost Stadion je ena največjih v naši občini. Njeno območje meri 165 hektarov, prebivalcev ima že več kot 10.000. Od skupnega števila prebivalcev je 52 odst. žensk. Predšolskih otrok je več kot tisoč, prav toliko pa je tudi šolarjev.

O družbeno politični dejavnosti na terenu govori tajnik krajevne skupnosti Ivo Lukežič:

»Letos je bilo dokaj živahno. Med drugim to dokazuje tudi število zborov volivcev: do sedaj jih je bilo sedem, računajoč tudi eno javno tribuno. Udeležilo se jih je približno 900 občanov. V bližnji prihodnosti predvidevamo še dva ali tri zbore volivcev, ki bodo obravnavali mestni in občinski proračun ter statut mesta in občine.

V času od januarja do aprila je bila živahna dejavnost v zvezi z volitvami. Hvalevredno je, da je koordinacija dela med vsemi družbeno-političnimi organizacijami letos močno prišla do izraza, posebno v primerih skupne organizacije dela, zlasti pa še ob volitvah To se je posebno odrazilo tudi pri udeležbi občanov na zborih volivcev.

Krajevna organizacija Zveze borcev je razvila svoj prapor. Precej bolj živahno je bilo tudi delo krajevne konference SZDL in organizacije Rdečega križa.

Pereče je stanje socialno ogroženih občanov. Trenutno imamo 22 stalnih socialnih podpirancev, njih število pa se stalno veča. Za zimsko pomoč je bilo predlaganih 55 socialno ogroženih občanov, od tega 26 upokojencev z minimalno pokojnino, ki znaša v povprečju komaj okoli 40.000 starih dinarjev. To tudi dokazuje, kako pereč je problem socialno ogroženih in staroupokojencev, zato zahteva čimprejšnjo korenito rešitev.

Obširno je bilo delo pri sestavi 5-letnega plana potreb komunalne dejavnosti za obdobje 1970—1974. Za območje naše krajevne skupnosti obsega plan med drugim ureditev približno 1700 metrov kanalizacije, ureditev približno 15.000 kvad. metrov cestišč in asfaltiranje le-teh, potrebnih bo 330 novih svetlobnih teles za javno razsvetljavo, 4 nove telefonske govorilnice, v načrtu je ureditev 20 tisoč kvadratnih metrov zelenic, parkov in igrišč.

Za vsa ta dela bo potrebnih približno 500 milijonov starih dinarjev. Pri tem velja poudariti, da je krajevna skupnost v zadnjih štirih, petih letih zbrala skoraj 60 milijonov starih dinarjev samoprispevka za ureditev cest na področju krajevne skupnosti Stadion.

Proračun krajevne skupnosti predvideva za leto 1970 približno 16 milijonov starih dinarjev dohodkov in prav toliko izdatkov. Približno 6 milijonov starih dinarjev bo šlo za socialne podpore in zimsko pomoč, približno 2,5 milijona starih dinarjev pa za vzdrževanje zelenic, igrišč in igral. Pretežni del stroškov krije občina iz svojega proračuna.

V program si je krajevna skupnost postavila načelo javnosti dela krajevne skupnosti na osnovi široke samouprave s pritegnitvijo čimveč občanov v delo krajevne skupnosti. Svet krajevne skupnosti namerava še okrepiti sodelovanje z občinsko skupščino in razširiti sodelovanje z vsemi družbeno-političnimi organizacijami na terenu, da bi tesno sodelovali in skupno reševali vse probleme, ki se pojavljajo.

Tudi v prihodnje nameravamo posvečati vso skrb reševanju socialno-zdravstvenih problemov ter tesnemu sodelovanju s šolo in vrtcem. Nudili bomo tudi razno pomoč občanom, organizirali tečaje in nadaljnje delo civilne zaščite.«

Brez doma je težko

Najvažnejši problem, ki ga krajevna skupnost Stadion rešuje že več let, je gradnja družbenega centra — doma krajevne skupnosti. Naloga, ki si jo je že pred leti zadal svet krajevne skupnosti, da zgradi dom, kjer bo skoncentrirana vsa družbeno politična dejavnost terena, se je iz različnih — objektivnih pa tudi neobjektivnih — vzrokov zavlačevala iz leta v leto To je močno hromilo kakršnokoli družabno in politično dejavnost na območju krajevne skupnosti Stadion.

Z domom je bilo obilo težav: enkrat z dodelitvijo, zemljišča, drugič z lokacijo itd. Dom naj bi stal ob Titovi cesti, med Triglavsko in Glavarjevo ulico. V njem naj bi imela svoje prostore tudi bežigrajska glasbena šola in občinska ljudska knjižnica, vključitev teh kulturnih dejavnosti pa je dala močan poudarek sami gradnji. Za takšno rešitev je močno zainteresirana tudi občina.

Posloje bo imelo 2.300 kvad. metrov površine. Od tega bo za potrebe krajevne skupnosti namenjenih 870 kvad. metrov. V domu bo dvorana za približno 300 obiskovalcev ter vsi prostori za družbene dejavnosti, mladino, upokojence itd. Za glasbeno šolo (učilnice in upravni prostori) je predvideno 520 kvad. metrov, za moderno urejeno knjižnico 545 kvad. metrov, skupni prostori (kleti, avla itd.) pa bodo obsegali 415 kvad. metrov površine. Proračunska vrednost doma bo 480 milijonov starih dinarjev.

V krajevni skupnosti Stadion upajo, da bo zadeva končno le stekla. Po programu naj bi prihodnje leto izdelali vso potrebno administrativno-tehnično dokumentacijo (načrti, ureditev finaciranja in investitorstva, medsebojni odnosi itd.), da bi z gradnjo lahko pričeli najkasneje v letu 1971.

L. L.

Joško Pirnar novi odbornik mestne skupščine

Na nadomestnih volitvah v 3. mestni volivni enoti, ki obsega del krajevne skupnosti Stadion, je bil za odbornika ljubljanske mestne skupščine izvoljen Joško Pirnar, direktor ter glavni in odgovorni urednik »Gospodarskega vestnika«.

Volitev 7. decembra se je udeležilo 71,6 odst. volivcev. Od 2060 glasov je Joško Pirnar dobil 841 glasov.

Kandidati so bili trije (Joško Pirnar, Hardvig Pirnovar in Lado Bratovž), evidentirali pa so jih pet, vendar sta Ivo Lukežič in Janez Šilc odstopila od kandidature.

Modernizacija brez kreditov

Tovarna JUB je odprla nov obrat na Vidmu

Dol

Ko so se letos v Dolu pogovarjali, kako bi čimlepše proslavili dan republike, so predstavniki podjetja Kemična industrija JUB, ki od 1961. leta dalje neprestano povečuje promet, želeli proslavljanje praznika združiti z otvoritvijo novega obrata na Vidmu. Seveda si vaščani in kolektiv podjetja niso mogli zamisliti lepše počastitve praznika.

Proslava je bila v osnovni šoli narodnega heroja Franca Ravbarja-Viteza. Program z recitacijami, petjem, nastopom harmonikarjev in tamburašev, so pod vodstvom svojih učiteljev pripravili učenci te šole. Vmes je podjetje nagradilo 6 delavcev, ki delajo v podjetju že 10 let in eno delavko, ki dela v podjetju že 20 let.

Priznanje za 20 let dela v tovarni je dobila Ida Pogačnik, za 10 let pa Janez Kralj, Ivan Gajšek, Ivanka Anžič, Ivo Kadivc in Rizo Nakič.

Govoril je predsednik delavskega sveta podjetja in na kratko orisal prehojeno pot ter povedal, kaj imajo še v načrtih.

Leta 1968 so modernizirali obrat v Zaborštu, kar jih je stalo 120.000.000 st. din. Letos so povečali, obnovili in modernizirali obrat na Vidmu, kar jih je stalo 250 milijonov din. Sledila bo modernizacija obrata v Dolu, kjer ima podjetje tudi svoj sedež.

JUB zaposluje 120 delavcev in delavk. Zanje imajo lastno kuhinjo in za topli obrok hrane prispeva vsak le 20 odst. prave cene.

Zelo so veseli novega polnilnega stroja za Juboflor, ki v eni minuti napolni in zapre 35 vrečk po 1 kg. Stroj jih je veljal 35,000.000 st. dinarjev. Vse večjemu povpraševanju po tem Jubovem izdelku niso mogli več zadostiti z ročnim polnjenjem.

V obratu Videm imajo tudi veliko novo skladišče, nov dom za delavce z jedilnico, garderobami in sanitarijami. Tu je povsem nova kotlarna za paro, ki jo rabijo v proizvodnji in za ogrevanje prostorov.

Za vse to, pa še za tekoči trak, nove mešalce kitov, strojno predelavo bobnov, nove sušilne naprave, novo tovorno dvigalo in še za potrebna obratna sredstva, si niso izposodili niti dinarja. Na ta svoj uspeh so sila ponosni.

In to je šele prva faza rekonstrukcije obrata Videm. V letu 1970 bodo z modernizacijo, zlasti v tehnološkem pogledu, nadaljevali. Potem pride na vrsto obrat v Dolu. Ko bodo tudi ta dela končana, bo modernizacija tovarne JUB v glavnem zaključena.

—sk—

Orkester in pevski zbor osnovne šole iz Dola

Bodo Posavani zamudili (še) vlak

Stari dom prosvetnega društva bodoči, za novega ni prave pobude

Neugledno, staro poslopje v Omahnovi ulici v Stožicah, kjer ima zdaj svoje prostore delavsko prosvetno društvo Svoboda Posavje, prej pa je bila tam telovadnica TVD Partizana, bodo prihodnje leto podrli. Za dom bo društvo dobilo odškodnino.

Odločitev je znana že od aprila meseca letos, vse doslej pa Posavčani še niso rekli prave besede: kakšne načrte imajo, kakšne želje in potrebe, da kulturna dejavnost ne bi zamrla zato, ker ne bo prostorov, temveč, da bi naredili korak naprej, zlasti še glede na gradnjo Soseske 7 v neposredni bližini.

Prosvetni dom bodo podrli zaradi gradnje nove Komanove ulice, po kateri bo tekel plinovod v Sosesko 7. Del stavbe bodo podrli prihodnje leto, polovični dom pa ne bo mogel več služiti svojemu namenu.

Svet za prosveto in telesno vzgojo občinske skupščine, ki je obravnaval to zadevo, je menil, naj bi podrli cel dom, kar je, tak predvideno v končni fazi. S tem se je strinjal tudi svet za finance. Z denarjem, ki bi ga dobili za odškodnino, naj bi zgradili nov tovrstni objekt, oziroma, ker denarja ne bo dovolj za novo gradnjo, naj bi odškodnino naložili v banko kot začetni znesek za najetje kredita, s katerim bi zgradili nov kulturni dom v Stožicah oziroma na Ježici, v sklopu Soseske 7.

V Soseski 7 ni predvidena posebna lokacija za prosvetno-kulturni dom, pač pa je določen rezervat (na severni strani Ulice prvoborcev) za dom družbenih organizacij.

Prizadeto prosvetno društvo je na občino poslalo vlogo, kjer se zanima le, kam bodo spravili rekvizite in opremo, ki jo imajo zdaj v domu. O kakšnih daljnosežnih pobudah z njihove strani ni bilo slišati, prav tako tudi ne od družbeno političnih organizacij na terenu in krajevne skupnosti, pa tudi ne s strani občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij.

Ponujena priložnost za načrtno, koordinirano, katere sadovi bi bili ugodni in sprejemljivi.

Posavje potrebuje kulturnega doma, kakšne predstavljamo po starih izrocilih, kulturne potrebe so zdaj drugačne kot pred dvajsetimi leti. Za kulturni dom starega kovača, saj bi veljal 300 ali 400 milijonov starih dinarjev.

Moderne in funkcionalne — za drugačno kulturno dejavnost bo naselja Soseska Posavje slejkoprej potrebovalo, ko bo naseljena nova Soseska, skoraj 10.000 novih prebivalcev. Ob tem mogočnem sosedu bi kulturi in novi Posavčani kovali zvoke.

Tudi krajevne skupnosti »Posavje« česti so šteta leta; podrli ga bo tamkaj tekla nova mestna cesta. Na mestu bi bila zato štirinadstropna akcija vsega Posavja, saj bi zgradili vsestransko uporabno, kjer bi bila lahko dvorana in kulturni sporedi, ki se zdaj stisnejo v krajevni skupnosti, prostori za vadbo kulturnih ansamblov, za vse družbeno-politične organizacije in društva ter kraj, ki bi bil na zadnjem mestu, pa navsezadnje še za bife (ali je bilo na Posavju že slišati, da se kdo zganil).

Če bodo gradili hkrati s poslopji v bližnji ugodnosti na več strani, bo membneje pa je, da bi bila gradnja času tudi najcenejša.

Morali seveda imeti dobro prestavljeni, kjer bi morali upoštevati vse dejavnosti na terenu, vse tiste, ki bi pričakovanju lahko razvijejo, o katerih se nam danes ne dovolj. Predlogi s terena naj izhodišče, mnenja in napotki strokovnih (umetniških kritucij, dragocen kažipot.

Čas je Posavčanov.

POŠTENJAK

V četrtek 11. novembra, ko je imel pevski zbor »savje« izredno vajo zaradi avel nastopov v čast dnevu, je prišel tajnik krajevne skupnosti Ivan Kunovar v dovoljen povedal, da so Posavčani pošteni. Tega namreč Jože Hozjan s Titove ceste 201, predelal »Ljubljanskih mlekarnah«, prinesel v pisarno krajevne nosti 149.000 starih dinarjev, zavitih v papir. Našel jih snegu blizu trgovine s sadjem in zelenjavo v Stožicah.

S tajnikom krajevne skupnosti sta denar prestel tem pa telefonirala v tovarno »Tonosa«, med denarjem bila namreč njihova položnica. Prihitel je Vinko Deč povedal, da je denar izgubil njihov kurir, ko ga je v banko. Prevzel je denar, najditelja Ivana Hozjana v imenu podjetja nagradil za njegovo hvalevredno po

»Savski val« ni utihnil

Fantje v obnovljenem vokalnem kvartetu »Savski val« spet prepevajo. Člani kvarteta: Rudi Perbil, Damjan Ko Janez Presetnik in Franci Kunaver pridno vadijo in presenetljivo kratkem času pripravili toliko pesmi, da že za samostojni koncertni program.

Vsi člani kvarteta so amaterji, doma iz naše ob Njihov namen je gojiti lepo slovensko pesem. Za prih leto si želijo čimveč kvalitetnih nastopov in vsaj nekaj nih snemanj.

Še ta mesec imajo predvidene tri nastope, od tega v Dolu, za novo leto pa bodo v sodelovanju s trikom ceta Flereta nastopili v domu invalidne mladine v Kam

CIGOJ ANICA
moško in žensko frizerstvo
Ljubljana, Stoženska 2
želi svojim strankam srečno novo leto

Flerin Jože
Črnuče 100
Priporočam se za obisk
Srečno 1970

Veletrgovina
Mercator
vam želi srečno in uspešno novo leto 1970 in se priporoča

Rezervni oficirji so se pomerili v streljanju

Ekipa rezervnih oficirjev in podoficirjev krajevne skupnosti »Posavje« je od 2. do 9. decembra organizirala za svoje člane streljanje z zračno puško v dvorani strelnice v »Taboru« Ježica. Streljanje je sodilo v redni program vojaške vzgoje rezervnega starešinskega kadra omenjene organizacije. Dosežen je bil dvojni uspeh, s čisto vojaškega gledišča pomeni urjenje starešinskega kadra, pa je bil tudi za športni uživanje, to je bilo videti tudi po velikem zanimanju za vključevanje v krajevno strelsko družino.

Krajevna tajnica želi, da se streljanje organizira večkrat na leto in to ne samo z zračno puško, temveč tudi z malokalibrsko in vojaško puško.

Med rezervnih oficirjev so največ preglavice vprašanje, kako dobiti municijo za vojaško puško, omenjena organizacija se je letos vse leto pripravljala, da bi vojaške vaje za narodno obrambo.

Posavje

Pri ljubljanski mestni skupčini preko poveljstva ljubljanskega teritorija področja ljubljanskega je kolikšno municije za streljanje z vojaško puško, toda vsa prizadeta so bila zaman. Od tod tudi upravičeno vprašanje, ki je bil postavljeno na občnem zboru: kakšna obramba domovine postavlja v prvi plan prej rezerve oficirje in podoficirje, potem je pa le tega kadra z vojaško puško in drugim orožjem eden od glavnih pogojev za dosego tega cilja.

Ob streljanju dvorani je bilo slišati kopičenje naskaterih članov, da po petih, ali dvajsetih letih prvič v roki držijo puško v rokah in izgleda so bojazen: kakšne rezultat bodo dosegli. Če jim verjamemo, je to res, potem so doseženi rezultati celo kot razveseljivi. Od 15 udeležencev jih je 49 doseglo prvo 5, 49 oseb 4 in 28 oceno 3. Ob bi bilo streljanje bolj zanimivo, je vodstvo organizacije sklenilo, da bodo nagradili strelce, ki bodo dosegli najboljše rezultate.

B. TODOROVIC

Ob gradnji Soseske 7

Razkopane ulice

Ulico prvoborcev v Stožicah so zaprli za promet, ker bodo tamkaj začeli graditi kanalizacijo. Ta dela so v sklopu I. faze gradnje Soseske 7 na Ježici Kanalizacija bo priključena na zbiralnik A-1, vodila pa bo po Ulici prvoborcev do novih atrijskih hiš ob Slovenčevi ulici.

Na podjetju za urejanje stavbnih zemljišč »Soseska« so nam povedali, da bi uredili priključke na kanalizacijo tudi za stare hiše v tem naselju; računajo na prispevek občanov, ki v ta namen niso plačali komunalnega prispevka ali pa je bil znesek takrat premajhen.

Na podjetju »Soseska« so še dejali, da se bo pač treba sprijazniti s tem, da bodo ulice okrog velikega gradbišča, kakršna bo Soseska 7, nekaj let razkopane zaradi gradnje vodovoda, kanalizacije itd. V končni fazi gradnje Soseske 7 pa bodo uredili tudi Ulico prvoborcev kot pravo mestno ulico s pločniki, zelenicami, razsvetljavo itd.

Spomladi prihodnje leto bodo začeli graditi tudi podaljšek Komanove ulice proti Ulici padlih borcev. Najprej bodo položili napeljavo za plin. Zaradi te gradnje bodo podrli dom delavsko prosvetnega društva »Svoboda« (nekdanji dom Partizana) v Omahnovi ulici.

Ko bo dograjen bo nova Komanova ulica vodila vzporedno s Titovo cesto od centra Soseske 7 do sedanjega doma krajevne skupnosti »Posavje«.

Pomoč Banjaluki

Kmalu po potresu v Banjaluki so se v domu družbenih organizacij krajevne skupnosti »Posavje« zbrali predstavniki odborov Rdečega križa z Ježice in Stožic ter odborov SZDL in krajevne skupnosti. Ustanovili so odbor za pomoč Banjaluki. Takoj so izdali nabiralne pole, s katerimi so člani RK hodili po hišah in nabirali denarne prispevke.

Najbolj se je odrezalo društvo upokojencev iz krajevne skupnosti »Posavje«, ki je med prvimi prispevalo 20.000 st. dinarjev. DO 11. decembra so v Stožicah zbrali 455.000 st. dinarjev.

V akcijo se je vključila tudi osnovna šola »Danile Kumar«. Otroci so skupaj s prosvetnimi delavci zbrali 250.000 st. dinarjev, več učnih pripomočkov in nekaj oblačil.

Odbor Rdečega križa z Ježice je prvi uresničil skupni dogovor in že po nekaj dneh tudi oddal zbrani denar in darovana oblačila.

Počastitev dneva JLA

V osnovni šoli »Danile Kumar« v Stožicah je bila 19. decembra proslava v počastitev 22. decembra, dneva JLA. Uvodno besedo je imel narodni heroj Franc Stadler-Pepe. V programu so sodelovali učenci osnovne šole »Danile Kumar« in sicer s petjem, recitacijami in nastopom tamburašev. Tudi na tej proslavi so nastopili vojaki iz vojašnice Ljuba Šercerja; med drugim so odlično izvedli težko zborno-recitacijo. V programu je sodeloval tudi pevski zbor »Posavje«.

Ob koncu so prebrali imena rezervnih oficirjev iz krajevne skupnosti »Posavje«, ki so letos napredovali v višji čin. Obdarovali so tudi tri najboljše strelce med rezervnimi oficirji.

Tovariško srečanje

Anton Golob

Na konferenci krajevne organizacije rezervnih vojaških starešin v krajevni skupnosti »Posavje« so imeli še eno prisrčno slovesnost. Dolgoletni predsednik Zveze rezervnih oficirjev in podoficirjev Anton Golob se je poslovil od mesta predsednika in odborniki organizacije so mu priredili tovariško srečanje.

V zahvalo za njegovo dolgoletno sodelovanje v organizaciji rezervnih oficirjev in podoficirjev mu je najstarejši čian upravnega odbora izročil lepo spominsko darilo. Izredno presenečen je Anton Golob dejal, da se ne ločuje od organizacije, ampak da bo — po svojih močeh — delal tudi vnaprej. Prevzel je funkcijo predsednika nadzornega odbora, izvoljen pa je bil tudi v občinski odbor zveze rezervnih vojaških starešin, kjer je podpredsednik in vodja propagandne komisije

Poleg dela v vseh organizacijah na Posavju se je Anton Golob še posebej zavzemal za probleme rezervnih oficirjev, zlasti še za probleme borcev, ki so zelo aktivno sodelovali v organizaciji.

Proslava dneva republike

V čast Dneva republike je predsedstvo krajevne skupnosti »Posavje« povabilo na proslavo predstavnike vseh družbeno političnih organizacij in društev, ki aktivno delujejo v skupnosti. Posebnost proslave je bila v tem, da se program ni odvijal sna odrus, ampak med povabljenci, ki so sedeli za mizami.

Najprej je delegacija pionirjev iz osnovne šole »Danile Kumar« prisopila k tovarišu Jaki Avšiču, časnemu članu krajevne organizacije ZB NOV, mu poklonila šopek in med drugim povedala, da pionirji njihove šole vedo, da je bil slovenski delegat na II. zasedanju AVNOJ. Jaka Avšič je bil tega sporočila zelo vesel in je pionirjem povedal nekaj spominov in nalog, ki so jih takrat sprejeli.

Potem, ko je predsednik krajevne skupnosti vsem navzočim čestital k prazniku, so najmlajši učenci iz osnovne šole »Danile Kumar« prisrčno zapeli pesmico, kakih 30 učencev iz višjih razredov pa je recitiralo pesem »Vlake«.

Predsednik sportnega odbora krajevne skupnosti je sporočil rezultate športih tekmovanj, ki so bila v čast krajevnega praznika 7. septembra in prvim trem najboljšim plavalcem in strelcem podelil diplome. Tudi košarkarje, balinarje in nogometaše je pohvalil, vsem pa se je zahvalil za sodelovanje. Za sodelovanje prostovoljnih gasilskih društev, v čast krajevnega praznika, pa se je zahvalil predsednik krajevne skupnosti.

Proslavi je prisostvovala tudi četa tabornikov iz družine Čričkov. Vsi so bili v svojih uniformah, kar je dalo proslavi posebno privlačnost. Prišli so k mizi, kjer je sedel Jaka Avšič in mu čestitali k prazniku.

Med raznimi sporočili in željami, da bi vse krajevne organizacije in društvi tudi v bodoče najtesneje sodelovala, je J. Dremelj povedal, da je predsednik krajevne organizacije ZB NOV iz Kumrovca nekaj minut pred začetkom proslave sporočil čestitke za 29. november vsem Posavčanom. Sporočil je tudi, da zadeva o gradnji doma borcev NOV v Kumrovcu, za kar je dala iniciativo posavska organizacija ZB, napreduje in da o tem, po sporočilu iz Kumrovca, sedaj razpravljajo v zveznem združenju borcev NOV v Beogradu.

S. K.

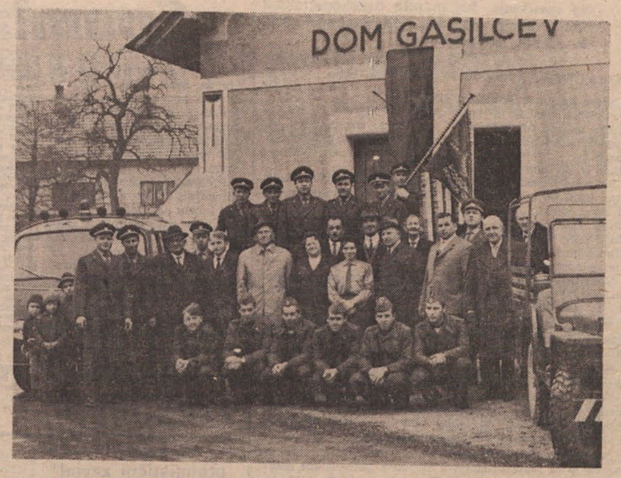

Praznik za vso vas

Gasilci v Podgorici so dobili nov avtomobil

V gasilskem domu Podgorica—Šentjakob so imeli 9. novembra veliko slovesnost. Dobili so nov gasilski avtomobil Kombi-gasilec, ki jim ga je izročil predsednik občinske gasilske zveze Ljubljana-Bežigrad Jože Rožman. Občinska gasilska zveza je avtomobil kupila iz dotacij občinske skupščine, ki jih daje za gasilstvo redno vsako leto. Del sredstev pa so Podgoričani zbrali sami.

Občinska gasilska zveza Ljubljana-Bežigrad želi postopoma izpopolniti požarno varnost na celotnem področju občine. Najprej so na vrsti tereni, ki so požarnovarnostno bolj ogroženi, in tisti, kjer je društvo sposobnejše, da tudi samo zbere nekaj sredstev. Pri avtomobilih je prispevek društva 30 odst. nabavne cene.

Gasilski odbor v Podgorici je pripravil poseben program, s katerim je hkrati proslavil 100-letnico gasilske organizacije na Slovenskem. Slovesnost je presegla vsa pričakovanja. Začelo se je ob 10. uri dopoldne. Pred zborom je imel govor predsednik društva Nace Potočnik. Govoril je o pomenu novega avtomobila za gasilsko društvo in za ves kraj, o delu gasilskega društva od ustanovitve (društvo praznuje letos 45-letnico), in o gasilski dejavnosti nasploh, glede na stoletnico obstoja slovenskega gasilstva. Omenil je tudi, da so za to priliko dali domu novo zunanjo obleko in zamenjali na njem slabo strešno opeko. Za obnovo stolpa so pripravili potrebno gradivo, tako da bodo z delom nadaljevali, ko bo lepše vreme.

Gasilsko društvo v Podgorici je šlo v svojem obstoju skozi nešteto težav. Posebno velike so bile v prvih letih po ustanovitvi. Saj so hoteli imeti vse naenkrat: dom, vodni bazen, motorno brizgalno in ves ostali gasilski inventar. Društvo so ustanovili leta 1924. Dve leti kasneje so dogradili nov dom, ki je stal 30.000 din. Nabavili so motorno brizgalno, ki je bila za tiste čase zelo draga, 48.000 takratnih dinarjev. Ker v vasi niso imeli tekoče vode in tudi vodovoda še ni bilo, so hkrati pričeli graditi tudi vodni bazen. Delo pa je napredovalo zelo počasi, saj so ga gradili polni dve leti. Pri vsem tem so imeli še smolo — vanj je namreč padel ročnik — in zato so imeli precej sitnosti. Toda bazen ni bil strokovno zgrajen, začel jim je kmalu puščati in tako so bili slabo preskrbljeni z vodo za požarno varnostne potrebe, prav do današnjih dni.

Sedaj so v vasi dobili vodovod. K izboljšanju požarne varnosti jim je veliko pripomogla tovarna Belinka, ki je v bližini sama zgradila odprti vodni bazen.

Z avtomobili so imeli vedno velike sitnosti. Leta 1931 so imeli gasilsko loterijo, ki jim je prinesla toliko, da so iz izkupička kupili star avtomobil znamke »Puche«. Odnesla jim ga je vojna vihra. Po vojni so s posredovanjem takratne ObGZ Črnuče prejeli od poklicne gasilske brigade zopet star tovorni avtomobil znamke »Steyr« ki pa je kmalu doživel svoj konec. Žilica po gasilskem avtomobilu jim ni dala miru. Za malo denarja so kupili že precej vožen džip, ki jim

Šentjakob

je služil za silo, vendar je bil za njihove potrebe veliko premajhen. Zato je bila želja po novem avtomobilu razumljiva. Uresničila se jim je letos.

Zavzetost vseh članov za dejavnost gasilskega društva v Podgorici je bila in je vedno velika. Sklenili so, da ne bodo prej mirovali, dokler ne dobe še nove sodobne motorne brizgalne. Stara je bila nabavljena 1926 leta. Pripravljeni so takoj položiti 35 odst. nabavne cene — toliko namreč zahteva ObGZ prispevka od vsakega društva.

Predsednik krajevne skupnosti Anton Kopač, ki je prisostvoval slovesnosti, je izrekel pohvalo in zadovoljstvo, da je gasilsko društo v Podgorici doseglo svoj namen. Izboljšalo si je udarnost, ki je v korist vsem vaščanom in vsej naši družbeni skupnosti.

Za zaključek je bila predvidena tudi gasilska vaja, zaradi slabega vremena pa je morala odpasti.

VINKO ŠKERL

GRADBENO PODJETJE BEŽIGRAD
Ljubljana, Podmilščakova 24
Želimo vam mnogo uspehov v letu 1970

ELEKTROTEHNA
export-import
Ljubljana, Titova 51
Vsem občanom čestitamo za novo leto 1970

Spomladi pa morda bo?

Na vprašanje, kaj menite o rekonstrukciji Titove ceste na Ježici od Ruskega carja do mostu, so odgovorili:

IVAN KUNOVAR

tajnik krajevne skupnosti »Posavje«:

»Obljubili so, da bo cesta gotova do 25. maja letos, pa iz vsega ni bilo nič. Ljudje so upravičeno nezadovoljni. Ko so jeseni začeli, je bilo celo slišati, da podjetje nima mehanizacije.

Dela so po mojem nekvalitetno opravljena.

Na odcepu ceste proti Savljam bi morali urediti kanalizacijo. Kam bo zdaj tekla voda? Ko sem to povedal na občini, so mi dejali, da mora podjetje sproti urejati te stvari.

Pred Ramovžem na klancu so odkopali breg. Ko so lastniki hiše vprašali, če bodo naredili škarpo, je inženir Cestnega podjetja odgovoril: pri hiši bomo naredili, nižje pa le, če boste plačali.

Večkrat smo prosili, da bi začrtali prehod za pešce pod klancem, saj tam prečkajo cesto otroci, ki gredo v šolo. Pravijo, da tam prehoda ne bo.

Nekaj stebrov za trolejbusno napeljavo so že prestavili, enega so premaknili celo dvakrat. Prej so odlašali z delom zato, ker so zatrjevali, da stebrov ne bo treba prestaviti, zdaj ko so to storili, pa so začeli na Ježico in Črnuče voziti avtobusi.

Cestno podjetje je prenehalo z gradnjo, pustili pa so neurejene hodnike, razmetane betonske bloke in robnike. Nedograjene hodnike bi lahko malo poravnali in utrdili, pa bi bilo za pešce za silo urejeno.

Videl sem načrte za ureditev celotne Titove ceste. Ne vem, če je ta rekonstrukcija v skladu z omenjenimi načrti. Če so že začeli, potem naj bi Titovo cesto uredili tako, kot je predvideno v perspektivnem načrtu, sicer bo denar vržen proč.«

VIKI RAMOVŽ

odbornik bežigrajske občinske skupščine:

Rekonstrukcija Titove ceste od Ruskega Carja navzdol — tako pogosta zahteva prizadetih občanov na zborih volivcev — polževo napreduje. Občani so imeli vtis, da ni nad delovno ekipo nobenega pravega nadzorstva, sicer bi v času, ki so ga imeli na razpolago in ob lepem vremenu v letošnji jeseni, rekonstrukcijo Titove ceste lahko končali. Ljudje so se spraševali, zakaj so delavci Cestnega podjetja delali vse s krampi in lopatami, kot pred sto leti, in ne s stroji.

V bistvu se prometna nevarnost ni nič zmanjšala. Res, da so porušili tri hiše in povečali preglednost na cesti, toda vozniki vozijo precej hitreje, pri tem pa je nevarnost za pešce večja. Če poudarim, da na vsej dolžini rekonstruiranega odseka ni niti enega zaznamovanega prehoda za pešce, je moja trditev toliko bolj pravilna. Prebivalci, ki stanujejo med Titovo cesto in Savo nimajo varnega prehoda čez cesto; tu mislim predvsem na šolske otroke, saj morajo obvezno prečkate cesto na poti v šolo in domov.

Ob odcepu Ulice Danile Kumar že nekaj let stoji tik ob Titovi cesti posušen kostanj. Ali čakamo, da bo prišlo do nesreče, če se drevo podre? Naj ga pravočasno odstranijo!

Neurejeni so dohodi na Titovo cesto iz Kratke poti, Male vasi in ulice Pod klancem. Na dovozu s Kratke poti je velika kotanja, ki je bila že večkrat vzrok nesreč. Ob rekonstrukciji naj bi tudi to uredili.«

ANTON REMS

odbornik ljubljanske mestne skupščine:

»Rekonstrukcija Titove ceste je bila v vsakem primeru potrebna. Načrti so bili premalo širokopotezno zasnovani, to pa je bilo verjetno pogojeno z denarjem. Gre tedaj za kratkoročno rešitev, ki bo trajna le v primeru, če lahko v kratkem pričakujemo začetek gradnje avto ceste iz Štajerske na Primorsko.

Načrte za cesto so delali predolgo, bolje pa je le, da so z gradnjo začeli sedaj, kot če bi še odlašali. Za pešce bo po rekonstrukciji bolj varno in če bomo s tem preprečili le eno samo hudo nesrečo, bo denar dobro naložen.

Sodim, da so na cesti doslej delali brez prave prizadevnosti, zato je dosedanji učinek majhen.

Pričakovati je, da po rekonstrukciji precej stranskih cest ne bo več imelo dosedanjega priključka na Titovo cesto. Za zaprte izhode bo treba najti druge ustrezne rešitve, da ne bo negodovanja, kot je bilo v Stožicah ob podobni priliki.«

Inž. MILOŠ POLIČ

poslanec republiškega zbora skupščine SRS:

»To, kar se dogaja na Ježici, bi lahko imenovali mučenje ljudi. Zadeva se vleče že dve leti, zdaj gremo v tretjo zimo, ko cesta še ni urejena.

Čakanje na obljube podjetja Ljubljana transport v zvezi s prestavitvijo trolejbusa, je zavleklo gradnjo skoraj za polno leto. Če ne bi bilo tega cincanja pri programiranju, bi lahko prihranili precej denarja. Ne vem, zakaj ni bilo dogovora s podjetjem Ljubljana transport; morali bi se dogovoriti tudi o odškodnini.

Z dobro organizacijo na odseku od Ruskega carja do mostu ne bi imeli kaj delati dva meseca v normalni gradbeni sezoni. Za zamudo sta po mojem možna dva vzroka: v gradbeništvu pri nas je tako, da podjetja hočejo »prezimiti«, se pravi, da si zagotovijo delo za zgodnjo pomlad, za čas, ko še nimajo sklenjenih pogodb za druga dela. Videti je, da je tako tudi s Cestnim podjetjem in Titovo cesto. Če pa niso imeli gradbenega dovoljenja, potem je kriv investitor, ne pa izvajalec.

Z deli bi morali začeti prej. Tempo gradnje bi lahko zahteval tisti, ki vrši nadzor, lahko bi zahteval tudi prekinitev pogodbe. Občinski upravni organi bi morali biti bolj energični pri reševanju teh problemov. Tisti, ki odgovarjajo za to, naj pridejo na zbore volivcev in pojasnijo občanom, zakaj je prišlo do zamude. Kajti težo vseh napak nosijo občani in zatrdilo, da upoštevamo glas občanov in skrbimo za njihovo varnost, bomo morali dokazati v delih, ne pa na papirju ali le z besedami.

Rekonstrukcija Titove ceste je izhod v sili. Nujno bi se morali orientirati na bodočo avtomobilsko cesto, ne pa krpati stare. Koncepta nimamo, zato je izhod v sili nujen, da vsaj nekaj naredimo za varnost ljudi na cesti.«

O rekonstrukciji Titove ceste na Ježici tečejo razprave že več kot deset let. Letos jeseni se je naposled začelo: vozišče naj bi nekoliko razširili, zravnali ovinke ter uredili pločnike in kolesarske steze.

Prebivalci Ježice so z zanimanjem opazovali gradnjo, kaj kmalu pa ugotovili, da nekaj ni v redu. Slišati je bilo vrsto kritičnih pripomb. Za nepoučenega opazovalca, ki ga ne zanimajo težave investitorjev, projektantov in izvajalcev, je bil sprehod po gradbišču priložnost za jedka vprašanja.

Prizadete smo naprosili za odgovore, da bi nekoliko odkrili skrivnost gradbišča, ki ga je prekril prvi letošnji sneg. Sto milijonska investicija zahteva nekoliko daljša pojasnila.

Ljubljanski urbanistični zavod

Iz razgovora s projektantom inž. PAVLOM PECENKOM na Ljubljanskem urbanističnem zavodu povzemamo:

Po naročilu občinske skupščine Bežigrad je Ljubljanski urbanistični zavod v jeseni 1968 prevzel izdelavo tehnične dokumentacije za uvedbo kolesarskih stez in nodnikov za pešce od Ruskega carja do črnuškega mostu. Po zapisniku posebne komisije, ki jo je 14. februarja 1968 imenoval svet za urbanizem bežigrajske občinske skupščine, naj bi obstoječe asfaltno vozišče razdelili na dva pasova širine po 3 metre za motorni promet, ostanek obstoječega asfaltiranega vozišča pa bi namenili kolesarjem, ki bi bili ločeni od motornih vozil le z označbo na vozišču. V istem zapisniku se zahteva tudi rušenje hiš Ježica 2 (Kušar) in Titova 279 (Dobnikar) in na tem odseku predlaga prestavitev obstoječe ceste.

Namen občinske skupščine je bil, da se pozimi 1968/1969 pripravi dokumentacijo na osnovi tega zapisnika, da bi izvajalec lahko začel z delom februarja 1969.

Ob lokacijski razpravi o predvideni rekonstrukciji na osnovi omenjenega zapisnika, dne 4. marca 1969, je republiški sekretariat za urbanizem odločil, da taka rešitev ni primerna in zahteval, da se obstoječe cestišče razširi v celoti, da bi poleg vozišča za motorni promet v širini 7,5 metra, dobili še kolesarsko stezo in hodnik za pešce v širini 2 metra, niveletno ločene od vozišča za motorni promet. Uredili bi tri polna križišča s posebnimi pasovi za leve zavijalce. Obseg rušenja je v tej odločbi ostal ist, kot v orvotnem zapisniku.

Dokumentacija je bila pripravljena v času od 21. marca 1969, ko je bila izdana odločba republiškega sekretariata za urbanizem, do junija 1969 in predana investitorju. Potem so bile do avgusta 1969 izvršene revizije, pridobljena soglasja in izdano gradbeno dovoljenje.

Naslednji stik s projektantom je izvajalec poiskal preko investitorja v septembru 1969 in pri tem izrazil željo, da se odobreni projekt delno korigira s tem, da se poruši še hiša Titova 248 (Hromec) in delno prestavi trasa. Rušenje tega objekta, kakor tudi novo prestavitev trase, investitor ni zahteval v okviru izdelave prej navedenega odobrenega projekta, niti ni bila taka pripomba dana ob reviziji in pridobivanju soglasij. Dodatne zahteve so se tako smatrale kot nov projektni element in je bilo zato potrebno projekt predelati.

Ugotavljamo lahko, da je Ljubljanski urbanistični zavod do junija 1969 izpolnil svoje obveznosti kot projektant (v smislu odločbe republiškega sekretariata za urbanizem, ki je bila izdana 21. marca 1969), se pravi v času treh mesecev, medtem ko je ves ostali postopek, vključno z novimi idejami za korekture, potekal na relaciji: naročnik — izvajalec, brez aktivnega sodelovanja Ljubljanskega urbanističnega zavoda. S to ugotovitvijo želimo izpodbijati trditev Cestnega podjetja o neaktivnosti projektantov.

Mnenja smo, da bi rekonstrukcijo v predvidenem terminu lahko izvršili (spomladi 1969), če bi dela lahko izvedli na osnovi predloga že imenovane prve komisije. Ker pa je odločba republiškega sekretariata za urbanizem ta sklep anulirala in postavila nove zahteve, se je morala realizacija zavleči do jeseni 1969, ker je bilo potrebno izdelati popolnoma novo projektno dokumentacijo. Razlog za zakasnitev je verjetno iskati v izvajanju postopka oziroma v omejenih možnosti pri kapacitetah, ki jih je imel izvajalec v tem času na razpolago.

x x x x

Predvidena rekonstrukcija Titove ceste predstavlja le začasen izhod pri reševanju prometne problematike v tem delu Ljubljane. Titova cesta je ena najbolj obremenjenih vpadnic v mesto, tehnično in prometno popolnoma neustrezna. V najkrajšem času bo potrebno razmišljati o radikalnejši rešitvi, seveda v okviru razpoložljivih finančnih sredstev.

Najmanj, kar je možno izvesti v okviru te začasne rešitve, je ureditev prometnega režima, ki mora brezpogojno favorizirati promet na Titovi cesti. Zato je potrebno reducirati število priključkov na nujno potreben minimum in se izogniti — kjer je le mogoče — vsakemu levemu vključevanju ali izključevanju.

V soglasju z odločbo republiškega sekretariata za urbanizem je predvidena ureditev treh polnih križišč s posebnimi pasovi za leve zavijalce in sicer: na križišču s cesto proti Savljam (Ulica Ježica), pri odcepu h kopališču pri Šternu in pri odcepu »nemške ceste«. Preostali priključki so urejeni le za desni izvoz in uvoz, s tem da je nekaj priključkov tudi ukinjenih, kjer je možno z delnim obvozom omogočiti dovoz na Titovo cesto. Sčasoma računamo na semaforizacijo navedenih treh križišč, kar še potrjuje nujnost uvajanja novega prometnega režima.

Po Generalnem urbanističnem planu Ljubljane in »Smernicah za postopno preobrazbo in razvoj Titove ceste v območju od podvoza do Save« (gradivo je bilo razstavljeno), je v dokončni rešitvi predvidena Titova cesta od Ruskega carja naprej v premi črti po vrhu savske ježe, tako da bo v nadvozu prečkala bodočo avtocesto in železniško progo. Ta rešitev je finančno zelo zahtevna in je težko ugotoviti termin realizacije. Ker pa so prometne razmere od Ruskega carja do Save že sedaj popolnoma nevzdržne, je nujno potrebno nekaj ukreniti, razumljivo — v mejah finančnih možnosti.

Rekonstrukcija je provizorij — vendar vsaj za deset let — ki rešuje najkritičnejše probleme in ki se mu zaradi razpoložljivih finančnih sredstev ne moremo izogniti. Računati pa moramo, da ta cesta tudi v smislu Generalnega urbanističnega plana Ljubljane ne bo opuščena, ampak bo kasneje predstavljala lokalno povezavo tega območja.

Čez sedem let vse prav pride

V poročilu s seje občinske skupščine pred sedmimi leti je v našem časopisu pisalo:

»Gradnja Titove ceste od Ruskega carja do mostu je predvidena v letu 1963. Po izdelanem investicijskem načrtu bodo znašali stroški okrog 200,000.000 dinarjev

Občinski ljudski odbor Ljubljana—Bežigrad mora do konca leta pripraviti traso tako, da se bodo dela lahko začela prihodnje leto«.

Zbor občanov,
19. marca 1962

Ljubljana transport

BRANKO GREGORIN, direktor mestnega potniškega prometa podjetja Ljubljana transport:

»Stroški za prestavitev drogov za trolejbusno napeljavo bi bili nepotrebni, če bi podjetje Ljubljana pravočasno dobilo nove avtobuse, oziroma, če bi rekonstrukcijo Titove ceste izvedli prihodnjo pomlad. Zaradi nas je bilo nekaj več stroškov, terminsko pa to del na cesti ni zavlekelo.

Iz tovarne karoserij v Skopju bi morali najprej dobiti členkaste avtobuse, kakršnih zdaj že nekaj vozi na Ježico, in v prometu bi bili že meseca oktobra. Najprej pa smo dobili navadne avtobuse, zato smo morali obdržati trolejbuse.

Dokler nismo imeli novih vozil smo lahko zagotovili normalen promet na Ježico le s trolejbusi. Stroški za prestavitev drogov pomenijo za nas manj, kot pa škoda, ki bi jo imeli z enim samim tednom neurejenega prometa na Ježico; pri tem pa bi bili prizadeti predvsem potniki.«

Občina

Inž. CIRIL SLUGA, načelnik odseka za komunalne in gradbene zadeve občinske uprave:

»Vprašujem Cestno podjetje, zakaj so se dela odvijala tako počasi tudi takrat, ko je bilo s strani investitorja in projektanta vse urejeno?

Prometni režim na rekonstruirani Titovi cesti bo treba dobro preštudirati, ko bo cesta zgrajena. Spremembe bodo možne in verjetno tudi potrebne. Seveda pa ne bo mogoče urediti izhoda za vsako hišo posebej. Obvozne ceste bomo vzdrževali v makadamu.«

»Soseska«

LUDVIK JARC, vodja službe za opremljanje stavbnih zemljišč pri podjetju »Soseska«:

»Projekt za rekonstrukcijo Titove ceste ni bil najbolje izdelan; ni vseboval prečnih profilov in nivelete obeh robnikov. Med delom je prečne profile posnel izvajalec in projektant je skupaj z izvajalcem izdelal vzdolžni profil obeh robnikov. Stroške za to — kot običajno — poravna investitor in ne izvajalec.

Nepopolni projekt izvajalca ni toliko viral, da ne bi mogel zaključiti del v treh mesecih gradbene sezone (september, oktober, november), kolikor so jih imeli praktično na razpolago. Ker niso imeli gradbenega dovoljenja niso mogli začeti delati pred 1. septembrom; če pa potlej niso imeli prostih kapacitet, ker so jih uporabili na drugih gradbiščih, bi bilo v skladu s solidnimi poslovnimi odnosi, da bi investitorja pismeno obvestil, v kakšnem času lahko dela izvršijo. Ko so dobili gradbeno dovoljenje, preštudirali projekt in organizacijo dela ter ocenili svoje kapacitete, bi lahko pismeno sporočili, da zaradi pomanjkljivega projekta in zato ker nimajo prostih kapacitet, lahko dela opravijo šele v prihodnjem letu ali pa sploh ne.

Mi smo nadzorni organi, toda nismo policaji, da bi stali za hrbtom vsakega delavca in pazili kako dela.

Kar zadeva prestavitev drogov za trolejbusno napeljavo, naj povem, da je imelo podjetje Ljubljana transport vsakič drugo pojasnilo, kdaj bodo dobili nove avtobuse. Na predlog Ljubljana transporta smo traso ceste popravili tako, da je bilo treba prestaviti čimmanj drogov. Stroške ne plača Ljubljana transport.

Požiralnik na križišču Titove ceste in ulice Ježica bodo očistili, odvodnjavanje v celoti pa bomo reševali, ko bodo rekonstrukcijska dela prišla do te faze.«

Cestno podjetje

SREČKO KITAK, šef gradbišča (Cestno podjetje Ljubljana):

»Gradbeno dovoljenje smo dobili 4. septembra letos. Traso smo si ogledali že prej in začeli zbirati podatke za izdelavo novega projekta. Na intervencijo podjetja »Soseska« in občine smo 19. septembra začeli z delom na trasi. Zares smo pričeli neprizadevno, dokler nismo izdelali novega projekta. Sprejet je bil oktobra meseca in takoj smo začeli polagati robnike.

Naj povem, da pravno-imovinski odnosi niso bili rešeni in lastniki so nas nagnali, ko smo začeli delati.

Osemnajstega sept. je bil sestanek na trasi, kjer je bilo ugotovljeno — prdvsem po pripombah tehničnega direktorja podjetja Ljubljana transport, da je trasa napačno sprojektirana. Tudi Hromčeva hiša še ni bila porušena. Šele 1. oktobra je bil sestanek na trasi, kjer smo se dogovorili o prestavitvi kablov. 20 novembra smo načeli neobdelan problem odvodnjavanja, saj bo cesta postala hudournik, če to ne bo rešeno.

Letos bi lahko več naredili, vendar bi morali potem popravljati, to pa ni v našem in tudi ne v investitorjevem interesu. Če bi delali po prvem projektu, bi bili robniki ponekod 2 cm, drugje pa 35 cm nad cestiščem. Če bi hoteli kasneje nadgraditi, bi bili stroški dvakrat večji.

S stroji nismo delali, kajti strojno delo je poceni, če stroj dela, predrago pa če stroj stoji.

Delo smo pričeli pod pritiskom; če pritiska ne bi bilo, potem bi začeli takrat, ko bi imeli v rokah popoln projekt.

Odgovora o škarpi, kot ga omenjate, pri nas niso dobili. Po načrtu bo betonski zid pri hiši na klancu dolg 35 metrov. Posušeni kostanj pod klancem bomo spomladi podrli.

Dela bomo nadaljevali, takoj ko bo sneg skopnel. Če bo dokumentacija popolna in če ne bo izredno dolge zime, upam, da bo do 1. maja cesta urejena. Delali bomo s stroji, dogovorili se bomo tudi s prometnimi organi za delno zaporo ceste (enosmerni promet).«

steklarsko podjetje

KRISTAL

Ljubljana, Vilharjeva 45 a

graviranje- ornamentiranje stekla in steklenih predmetov, zastekljevanje stavb in izložb, notranje opreme, zaloga vseh vrst stekla v ploščah, montaža steklenih vrat

SREČNO 1970

Delovna skupnost

AVTOOBNOVA

Ljubljana, Titova 136

želi

vsem uporabnikom motornih vozil

srečno vožnjo v novem letu

GRAL

obenem jih obvešča, da izvršuje servisne preglede na vozilih TAM, FAP, OM in MERCEDES. Obnavlja vsem težkim vozilom spodnje ustroje, karoserije, sklope, električne inštalacije in glave motorjev.

Na zalogi ima obnovljene motorje vozil: TAM 4500, TAM 2000 in FAP; zanje daje tudi garancijo.

Izvršuje vseh vrst strojnih obdelav na agregatih in delih motorjev. Strojne usluge vrši tudi za motorje osebnih vozil.

Obratujemo celodnevno!

Po 43 000 dolarjev na glavo

Kolektiv Triglav filma uspešno sodeluje samo s tujci

Skromni kolektiv Triglav filma, ki šteje komajda ducat redno zaposlenih ljudi, odkar ga je nekdanje vodstvo pripeljalo na previsni rob severne stene poslovnosti, že drugo leto zapored žanje lepe uspehe. Po sedanjih podatkih in ocenah je letošnji poslovni rezultat podjetja nadvse ugoden. To se kaže tako v povečanju obsega poslovanja, kakor v večjem finančnem uspehu.

Pri Triglav filmu so se odločili za načelo: realizirati samo posle s tujimi partnerji, pri katerih je tveganje najmanjše. Skratka delajo s partnerji, ki plačujejo usluge na roko.

Denarja, ki ga namenja republiški sklad za pospeševanje kulturne dejavnosti, je za proizvodnjo domačih filmov premalo. Znano je namreč, da domači film na domačem trgu pokrije komaj 15 odstotkov proizvodnih stroškov. Spričo takšnih in drugačnih okoliščin se je Triglav film usmeril samo na zunanji trg. Dobre stike ima s televizijskimi producenti v Zvezni republiki Nemčiji (letos šest poslov od tega dve televizijski seriji), z Italijani (letos en film) in z Amerikanci (prav tako en film).

V času, ko veliko govorimo in razpravljamo o nelikvidnosti naših gospodarskih organizacij, to naše filmsko podjetje nima podobnih težav. Pri poslovanju, ki je obvezno pogojeno s plačilom na roko, se to niti ne more zgoditi.

Celotni lanski dohodek Triglav filma je bil 421 milijonov starih dinarjev, letošnjega pa cenijo na 545 milijonov st. dinarjev. Tako lani kot letos je kolektiv močno presegel svoj finančni plan, in sicer za 200 milijonov Sdin. In v tako majhni delovni organizaciji se danes lahko postavijo s 43.000 dolarji deviznega priliva na zaposlenega človeka.

Ob stalni rasti filmske proizvodnje, v sodelovanju s tujimi partnerji nastajajo tudi odprta vprašanja. Nekdanji filmski strokovnjaki, ki si jih je podjetje vzgojilo v sedmih debelih letih, so odšli k televiziji in drugim filmskim podjetjem, ko je pri Triglavu zaškripalo. Za vzgojo novih visokokvalificiranih strokovnjakov pa je treba precej truda in denarja.

Konstantna rast proizvodnje v zadnjih dveh letih, in sicer samo s tujci, ki imajo konvertibilni denar pod palcem, je Triglav filmu prinesla renome, ki mu hkrati zagotavlja še večji obseg poslovanja v prihodnje.

IMOS povezuje gradbenike, inštalaterje in obrtnike

Združeni, čeprav imajo 15 direktorjev

V Rabcu na vzhodni istrski obali so dosegli jugoslovanski gradbeniški rekord: v pet in pol mesecih je zraslo hotelsko naselje, ki ima 12 samostojnih objektov, v katerih je 1400 postelj in restavraciji z 2.000 sedeži. Na gradbišču, razpotegnjenem 1.300 metrov daleč ob obali, je bilo tudi precej Bežigrajčanov. Veliki uspeh je doseglo poslovno združenje za industrijsko gradnjo IMOS, ki ima sedež v naši občini, oziroma podjetja, ki sestavljajo to združenje; med njimi sta tudi industrijsko montažno podjetje IMP in Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij.

* * *

IMOS so ustanovili 1964. leta z namenom, da združi v enotni organizaciji vse dejavnike, ki sodelujejo pri gradnji, ker tak način dela omogoča racionalno graditev. Združenje sestavlja 6 gradbenih podjetij (Dolenjsko gradbeno podjetje Grosuplje, Stavbenik Koper, Konstruktor Maribor, Vegrad Velenje, Tehnik Škofja Loka in Kraški zidar Sežana), inštalacijsko podjetje IMP, obrtniško podjetje Slikoplesk-Termoplast, Industrija gradbenega materiala, Lesni kombinat Ljubljana, LIKO Vrhnika, Jelovica Škofja Loka in Ljubljanski urbanistični zavod ter Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij.

Ta podjetja zaposlujejo 8.500 delavcev, med njimi je več kot 800 inženirjev in tehnikov. Letna realizacija znaša skupaj več kot 120 milijard starih dinarjev. Računajo, da bo vrednost del, ki so šla preko poslovnega združenja IMOS, znašala letos več kot 40 milijard starih dinarjev.

»Vsebino našega združenja moramo iskati v popolnoma novih odnosih, ko niso samo gradbena podjetja nosilci akcij, temveč v enakopravnem odnosu tudi inštalacijska, obrtna in industrijska podjetja,« je dejal direktor IMOSA **inž. Slavko Trošt.** »Prav iz omenjenih razlogov je združenje IMOS lahko pričelo uspešno posegati na gradbeno tržišče, saj so odnosi vseh dejavnikov omogočali racionalizacijo, ki gre v določeni meri ne samo v korist potrošnika, temveč tudi v korist združenja samega oziroma njegovih članov, ki so si na ta način že precej izboljšali svojo akumulativnost.«

● Ali je čutiti spremembe tudi pri kvaliteti gradenj?

»Združenje je v času svojega obstoja zaradi pravilne sestave dejavnikov doseglo mnogo boljšo sinhronizacijo del na gradbišču, s tem pa zboljšalo roke gradnje in doseglo tudi boljšo kvaliteto.

Eden izmed zelo pomembnih, deloma že doseženih ciljev, je tudi uspešno planiranje proizvodnje, ki ga sicer ni mogoče tako uspešno opraviti. V našem združenju ve vsak izmed partnerjev, ki sodeluje pri gradnji, da bo v določenem času in na določenem objektu sodeloval in zaradi tega planira in usklajuje svoje kapacitete mnogo kvalitetneje in racionalneje. Jasno je, da zaradi tega nosi riziko posla tudi inštalater, obrtnik ali industrija in ne samo gradbenik, kot je bila doslej navada.

Prehojena pot brez vsakega dvoma potrjuje pravilnost usmeritve in sodelovanja dejavnikov v okviru IMOSA, pri čemer pa še niso vse stvari v popolnosti urejene in usklajene, vendar smo mnenja, da so izkušnje takšne, da nam dajejo zelo jasno perspektivo. Pri tem seveda ne moremo vplivati na zunanje činitelje, vendar pa zaradi ustrezne sestave združenja nanje le lahko čvrsteje in usprešneje delujemo.«

● Kakšna je osnovna orientacija IMOSA v našem gradbeništvu?

»Na domačem tržišču uspešno osvajati stanovanjski trg, v manjši meri tudi poslovni in industrijski, na zunanjem trgu pa izvajati vse vrste gradbeno investicijskih del, ne v smislu subakorda, temveč v smislu prevzemanja kompletnih del.«

● Pri nas gradimo stanovanja na vseh koncih in krajih. Kako gledate na to?

»Graditi bi morali kompletne stanovanjske soseske, to pa zaradi tega, ker se lahko racionalno gradi le na večjih kompleksih in v seriji. Zastopamo tudi stališče, da v večjih mestih (predvsem tudi v Ljubljani) ne morejo biti več kot tri ali štiri stanovanjske soseske, ki se gradijo istočasno, zaradi racionalnega usmerjanja sredstev za komunalno opremljanje zemljišč ter zaradi racionalne serije gradbenega proizvajalca. IMOS je zato v zadnjem času močno usmerjen na gradnjo stanovanjske soseske S-7 za Bežigradom in S-3/2 v Mostah.

Za Bežigradom smo že začeli in trenutno imamo v začetni fazi gradnje 400 stanovanjskih enot, ker smo izračunali, da je to racionalna serija v tej soseski.

Ker mora združenje z vidika racionalizacije kvalitetno pripraviti gradnjo, že danes pripravljamo gradnjo soseske S-3/2 v Mostah, kjer bo približno 2.500 stanovanjskih enot. V Mostah bomo začeli graditi v sezoni 1972/73, to je prav v času, ko bo v gradbenem smislu bežigrajska soseska S-7 v zaključni fazi.

Tak način dela v stanovanjski graditvi, predvsem pa tudi kvalitetno sodelovanje s podjetjem za urejanje zemljišč »Sosesko«, organi občinske skupščine, mestno skupščino in podjetji za individualno komunalno potrošnjo, nam že danes omogoča kvalitetnejši način gradnje in priprave.

Na področju stanovanjske graditve si želimo, da bi bile urejene tudi stvari, ki so normativnega značaja. Predvsem bi želeli, da bi prišlo do sporazuma o kvalitetni pripravi zemljišča po organizacijah, ki so za to pooblaščene, v sodelovanju in po navodilih skupščin. Predvsem mislimo na resnično organiziranost priprave samo treh ali štirih stanovanjskih kompleksov v Ljubljani. Želimo si urejeno financiranje gradnje naprav individualne in kolektivne komunalne potrošnje ter jasno spoštovanje kratkoročnih in dolgoročnih načrtov stanovanjske gradnje v Ljubljani.«

● IMOS nastopa tudi v tujini.

»V Avstriji in Nemčiji imamo svoje mešane družbe ter preko njih uspešno nastopamo na tujih tržiščih. Sodelovali smo pri gradnji viaduktov in mostov na brennerski avtomobilski cesti v Avstriji, pridobili smo si večja dela v Zahodni Nemčiji. V diplomatski četrti Bonna gradimo 680 visoko kvalitetnih stanovanj in več kot 200 podzemskih garaž. V Münchnu gradimo dve večji stanovanjski stolpnici. Delamo tudi v Franciji.«

● Zadnje besede še niste rekli.

»Tako močan delovni in intelektualni potencial kljub vsemu še ni v celoti izkoriščen v smislu združenega dela. Ne glede na uspehe IMOSA bo treba še mnogo naporov za uspešno aktiviranje tega ogromnega potenciala.« je dejal direktor inž. Slavko Trošt.

* * *

Rekord v Rabcu je vzpodbudil mnoge investitorje, ki želijo delati z IMOSOM. Vrsto del so zato morali odkloniti, med njimi tudi gradnjo velikega turističnega naselja na otoku Krku, kjer znaša vrednost del 8,5 milijarde starih dinarjev.

Tovarna odhaja

Ob 40-letnici ene najstarejših bežigrajskih tovarn – Eiflerja

K tovarni dekorativnih tkanin, ki ima svoje obrate in sedež v Šiški, in sicer ob Celovški cesti 280, je bila po osvoboditvi priključena tudi tovarna plišev Eifler. Kakor vsi dobro vemo, stoji tovarna ob Titovi cesti, naproti vojašnice. Ta tekstilna tovarna je bila ustanovljena 1929. leta ali pred štiridesetimi leti. V njej in skozi njo je šlo veliko Bežigrajčank, ki so si z marljivim delom pošteno služile svoj skromni kruh. Vsaj pred vojno je bilo tako.

Stara tovarna Eifler je začela svojo kariero s starimi statvami, kakor njena matica v Šiški in v Gameljnah deset let poprej. Imela je štirideset statev na električni pogon. Lastnik, mojster in prvi tkalci so bili Čehi. Vseh skupaj jih je bilo deset. Izbira blaga je bila zelo pestra. Vsi izdelki od plišev do drugih tkanin so naleteli na domačem trgu na dobra tla. Prave konkurence ni bilo. Pred vojno so iz te tovarne tudi izvažali, čeprav neznatne količine, in sicer v Afriko in na Nizozemsko.

Do 1935. leta se je število delavcev v Eiflerju povečalo na 90 zaposlenih. Kasneje je bilo v tovarni zaposlenih od 80 do 120 delavcev. Delo je bilo v glavnem sezonsko.

Razmere v tovarni so bile nevzdržne. Pojavljala so se stalna trenja med zaupnikom lasnika in delavstvom. Delavska zavest je rasla. 1936. leta so bili vsi delavci pri Eiflerju, razen redkih posameznikov, organizirani v »Delavski zvezi«. Avgusta 1936. leta so kolektivno stopili v tekstilni štrajk, skupno s kranjskimi tekstilci. Dosegli so, da je lastnik odpustil svojega zaupnika in si priborili kolektivno pogodbo za vse slovenske tekstilne delavce. To je izboljšalo njihov gmotni položaj in moralo.

Med okupacijo je bilo v tovarni zaposlenih 60 do 70 delavcev, sredi vojne vihre pa samo 40 do 50. Tovarna je postala prava trdnjava Osvobodilne fronte in je dala tudi vrsto prvoborcev.

Po osvoboditvi sta se tovarna Eifler in Štora v Šiški združili. Združeno podjetje v socialističnem sektorju je dobilo novo ime, in sicer Tovarna dekorativnih tkanin, Ljubljana. Začeli so izdelovati dekorativne tkanine, zavese in preproge.

1953. leto je bilo najbolj kritično za obstoj združenih tovarn. Hudo zastarelj in izrabljeni stroji so grozili, da bodo vsak čas odpovedali poslušnost. Trg je postajal iz dneva v dan zahtevnejši. Podjetje je prestajalo hudo preizkušnjo. Vse težave pa je marljivi kolektiv bivšega Eiflerja, kakor tudi drugi del kolektiva na Celovški cesti, z velikim odpovedovanjem in napori premagal. Stalno povečevanje proizvodnje, novi stroji in iskanje novih poti ter trgov, so združeno tovarno pripeljali do zavidljivih uspehov in afirmacije na domačem ter tujem trgu. Kljub uvozu osnovnih surovin in širokega spektra težav okrog tega, je kolektiv tovarne dekorativnih tkanin vendarle zlezel na zeleno vejo.

Stroji so tekli v štirih izmenah, da so zadovoljili trg. Pravzaprav se niso utegnili niti ohladiti. Delavci so se izobraževali in se uvajali v nove načine dela, nove vrste izdelkov. Toda življenjski prostor bivše tovarne Eifler se je vedno bolj krčil. Na lepem se je znašla tako rekoč sredi mesta. Prišle so zahteve, da tovarna ne sme zasmrajati okolice. Širiti se tako ni več mogla, ker je bila stisnjena med cesto in stanovanjske hiše. Prišlo je do dokončne odločitve: nekdanji Eifler, po vojni bežigrajski obrat Tovarne dekorativnih tkanin, se bo vsak čas preselil v Šiško.

KRVODAJALSKE AKCIJE

Po programu za leto 1970 bodo krvodajalske akcije v Ljubljani spet januarja, februarja in marca meseca. Mestni odbor Rdečega križa in mestni sindikalni svet sta že obvestila vsa podjetja, saj naj bi se krvodajalske akcije udeležilo 20 odstotkov vseh zaposlenih. Za občino Bežigrad to znese 1800 krvodajalcev.

Občinski odbor Rdečega križa Bežigrad je sestavil načrt za krvodajalsko akcijo v mesecu januarju. Na vrsti so naslednja bežigrajska podjetja:

5. JANUARJA: Astra (96 krvodajalcev), Zavod za rehabilitacijo invalidov (54).

6. JANUARJA: Energoinvest Črnuče (56), Avto šola Ježica (20).

7. JANUARJA: Belinka (42), Jub Dol (20), Ardel (18), osnovna šola Dol (2), osnovna šola Borisa Kidriča (14).

8. JANUARJA: Avtoobnova (61), Termika (30).

9. JANUARJA: Tovarna kovinske galanterije (58), Tuba (36 krvodajalcev).

Darujte kri za sočloveka!

Delavcem se odpirajo oči

Strokovni tečaji za priučene delavce v Elmi

V črnuški tovarni elektromateriala Elma, ki se iz leta v leto širi in povečuje proizvodnjo, skrbe med drugim tudi za teoretično in strokovno izobraževanje svojih priučenih delavcev. Iz pogovora s šefom kadrovsko organizacijske službe, *Francem Križajem*, povzemamo naslednje:

Letos junija meseca so v Elmi organizirali prvi seminar za teoretično in strokovno izpopolnjevanje svojih priučenih delavcev. Pravkar imajo na programu oziroma so že sredi pouka delavci drugega tovrstnega seminarja.

Zakaj? V Elmi na osnovi dolgoletnih izkušenj menijo, da ni dovolj, da se delavec teoretično izobražuje samo med praktičnim delom, prepričani so, da mu morajo nuditi nekaj več. Tako so se odločili za posebne seminarje. Priučeni delavec, ki ni bil v celoti in v podrobnostih seznanjen s stroko, v kateri je zaposlen, ne more biti dober delavec.

Nekako že utrjeno mnenje, da lahko priučenega delavca vzameš tako rekoč s ceste, ga v dveh dneh naučiš kako in kaj, ga postaviš pred stroj, pa naj dela, kakor ve in zna, se je izkazala za zelo kratkovidno. Pa še tistih štirideset dni preizkusne dobe, pa boš ali pa nazaj na cesto...

Prvi seminar za montažne delavke je uspel. Zavod za izobraževanje je obljubil in odobril finančno pomoč. Elma se je hkrati pogovorila s poklicno šolo in skupaj z njo pripravila program izobraževanja. Tako se je začel prvi seminar, ki je trajal namesto dva dni, dva meseca.

Novim delavkam so na teh tečajih posredovali teoretične in praktične izkušnje v stroki, ki jih čaka. Skozi prvi tečaj je tako uspešno šlo 18 žensk. Vse so bile nove delavke. Še ta mesec bodo tečaj ponovili. Vanj bodo sprejeli dvajset montažnih delavk.

V drugi seminar ali tečaj bodo sprejeli že zaposlene in priučene delavke in delavce. Zakaj? Na »štancah« namreč dosegajo najnižje norme, hkrati je veliko odpada in okvar orodja. Nekaj torej škripljе. Kanček teoretičnega znanja ne more škodovati.

In kako izgleda takšno izobraževanje priučenih delavk in delavcev v črnuški Elmi? Pouk traja tri ure in pol, in sicer med delom, po trikrat na teden. To so praktično štiri šolske ure. Delavci so kljub temu plačani kot običajno. To velja za I. izmeno. Druga izmena izgubi nekaj prostega časa, vendar pa v zameno dobi v tovarni brezplačno kosilo.

Tako so v Elmi začeli. In že vedo zakaj. Takoj po krizi 1967. leta ko je bilo v tovarni zaposlenih 360 ljudi, se je proizvodnja neverjetno razmahnila. Danes Elma zaposluje 940 ljudi. Osnovno vprašanje zdaj je, kje dobiti ustrezne delavce. Potrebujejo namreč še najmanj 50 priučenih delavk in deset ljudi s srednjo in visoko izobrazbo.

Stalna rast stanovanjske gradnje v Sloveniji in Jugoslaviji; povečano povpraševanje po instalacijskem materialu in gospodinjskih aparatih, močno sodelovanje z zahodnonemško firmo Rowenta in drugi dejavniki odločilno vplivajo na stalno težnjo po povečevanju proizvodnje.

Prvi rezultati izobraževanja priučenih delavk in delavcev so na dlani, toda, kakor pravijo v Elmi, bi o tem raje govorili kdaj pozneje. Naj čas in praksa potrdita ali zavržeta šolanje priučenih delavcev, ki je šele na začetku. Kakorkoli že. Vsekakor je laže videti, kakor pa kar verjeti. In prav imajo.

iz zgodovine NOB

Urška Zatler prva komunistka z Ježice

● Na Ježici imamo varstveno ustanovo — otroški vrtec, ki nosi ime Urške Zatler-Micke.

● Kdo je bila Urška Zatler-Micka, kakšno življenje je imela, kdaj so jo ubili?

● Njen življenjepis bo izšel v orisu zgodovine Bežigrada med NOV, ki ga piše Jože Ravbar.

Iz življenjepisa, ki ga je sestavil J. Ravbar, povzemamo:

Urška Zatler-Micka je bila rojena 20. oktobra 1904 v Savljah. Po šolanju je postala uradnica. Delala je v Ljubljani dopoldne in popoldne, na kosilo pa je hodila k Ziherlovim, ki so imeli majhno menzo. Tu je spoznala Borisa Ziherla.

Na Ježici je našel stik z njo Andrej Kumar in preko nje tudi z Borisom Ziherlom. Obiskovala je

marksistične krožke v Ljubljani, ki so jih prirejali študentje, organizirali pa komunisti. Leta 1931 je bila že tako predana idejam KP, da je postala članica oziroma soustanoviteljica partijske organizacije na Ježici, ki jo je vodil Andrej Kumar. Bila je prva komunistka na Ježici.

Članica partijske organizacije na Ježici je bila do leta 1933, ko je bila zaradi velike revolucionarnosti in predanosti idejam komunistične partije, določena za šolanje v Moskvi. Tajno je odšla v Sovjetsko zvezo, kjer je bila do leta 1937. Napravila je mednarodno politično šolo v Moskvi in več tečajev, med katerimi tudi radiotelegrafskega. Po končanem šolanju je bila nekaj časa pri Izvršnem komiteju Komunistične internacionale v Moskvi, nato pa so jo poslali nazaj v Jugoslavijo.

Nastanila se je pri bratu Kocjanu in svakinji Anici v Savljah, pogosto pa je hodila k sorodnici v Polje pri Ljubljani. V resnici je po nalogu CK KPS vzdrževala zveze s predstavniki slovenskega partijskega vodstva, katere je vodila od javke do javke. Takšna javka je bila tudi pri bratu v Savljah, ki je bil skupaj z Anico zvest pristaš KP in kasneje aktiven sodelavec OF. (V jeseni leta 1943 so Kocjana in Anico neznano kje ubili in zakopali člani domobranske postojanke na Ježici).

Da se javka v Savljah ne bi kompromitirala, je Urška že tedaj živela napol v ilegali. Malo je prihajala med ljudi, še manj pa med komuniste. (Pokojni Andrej Kumar mi je pripovedoval, da je za kamuflažo celo pela na koru v ježenski cerkvi).

Jeseni leta 1940 je odšla v Zagreb in postala pomožni radiotelegrafist pri CK KPJ, oziroma pri tovarišu Titu. Tu je bila eno leto. Jeseni leta 1941 se je vrnila v Ljubljano in se naselila v Polju pri Ljubljani.

V Polju je bila do oktobra 1942, ko je odšla v partizane, v Zapadnodolenjski odred, v katerem je bila en mesec. Nato je odšla v Dolomite k CK KPS, kjer je postala radiotelegrafistka. Uspelo ji je tudi vzpostaviti radiotelegrafsko zvezo z Moskvo.

Ko je marca 1943 odšel CK KPS iz Dolomitov v Kočevski Rog, je z njim odšla tudi Urška. Nahajala se je v radiotelegrafskem centru v Bazi Bušine pri Dolenjskih Toplicah. 6. novembra 1944 je bila ta baza napadena in vsi so se umaknili. Urška se je čez čas vrnila, da bi odnesla neke dele radiopostaje, pa je padla v domobransko zasedo. Ujeli so jo in zverinsko ubili.

Tako piše Jože Ravbar, ki je podatke dobil tudi v arhivu CK ZKS.

Leta 1964, ko smo pripravljali odkritje spominske plošče na Hočevarjevi hiši v Tomačevem, sem obiskal nekaj oseb, da bi zvedel, kako je bilo z radio postajo, ki je bila v bunkerju pri Hočevarjevih.

28. novembra 1964 mi je inž. Miloš Brelih povedal približno naslednje:

»15. januarja 1942 sem montiral v bunkerju pri mizarju Kosu na Ježici radio postajo in za telegrafistko je bila določena Urška Zatler. Tedaj pa v ta bunker ni prišla, ker si je ravno zlomila nogo.

Sredi julija 1942 sem radio postajo preselil v bunker pri Hočevarjevih v Tomačevem. Sem je prišla tudi Urška, toda zveze z radio postajo v partizanih ni dobila, ker je le-ta po znani Roški ofenzivi prenehala delovati. Prišlo je povelje, da je treba prenesti v partizane radiopostajo iz Tomačevega in decembra 1942 je že delovala v vasi Hruševo pri Babni gori. Z njo sta zveze vzpostavljala in oddajala poročila Urška Zatler in neki Beli.

Marca 1943 je bila v Dolomitih hajka in radiopostajo so začasno preselili v neko zidanico na Riglju, hribčku na Poljanami, med tem pa so v bližini pripravljali bunker zanjo. (Dne 2. decembra 1964 sem obiskal tudi Rudija Ganzitija, ki je vedel povedati, da se je bunker pripravljal v hiši pri nekem Lojzetu.

V tem bunkerju je bila potem radiopostaja do kapitulacije Italije, ko so jo začeli seliti nazaj v prej omenjeno zidanico na Riglju. Med prenašanjem delov so Urško in Belija zapazili Nemci in ju ustrelili.«

Situacija tik pred smrtjo tovarišice Urške se torej po obeh virih ujema, ne ujema pa se po datumih. Po razgovoru z inž. Brelihom, kakor imam zabeleženo, je padla leta 1943 po kapitulaciji Italije, po podatkih tovariša Ravbarja pa je bila ustreljena po 6. novembru 1944.

Kateri datum je pravi? Kdo ve še kaj več o Urški Zatler?

S. K.

ZB je politična organizacija

Pogovor z bežigrajskimi delegati na kongresu Zveze združenj borcev Jugoslavije

Sredi oktobra letos je bil v Ohridu VI. kongres ZZB NOV Jugoslavije. Iz naše občine so na kongresu sodelovali trije izvoljeni delegati in sicer Stane Hrast, Danilo Jurca in Stane Koman. Kot gosta sta kongresu prisostvovala tudi predsednik in tajnik občinskega odbora ZZB NOV Ivan Kunovar in Janez Dobovičnik.

Našim delegatom smo v zvezi s kongresom postavili nekaj vprašanj in nanje dobili naslednje odgovore:

Vprašanje:

Tovariš Hrast, kaj je v zvezi s VI. kongresom za vas najbolj pomembno?

Odgovor:

Za mene je zelo pomembno to, da smo se slovenski delegati nasploh in posebej invalidi, uspeli na predhodnem sestanku v republiškem merilu dogovoriti, kaj bo kdo povedal v imenu vseh delegatov iz Slovenije. Tako sta bila za socialno-ekonomska vprašanja in vprašanja statuta med drugim zadolžena Moco Kampos iz Šiške in naš Danilo Jurca. Predloge, ki sta jih ta dva dala, so podprli tudi drugi delegati in zato so bili v celoti upoštevani na komisijah in v sklepih kongresa.

Na tem knogresu je — za razliko od nekaterih prejšnjih — vladalo resnično delovno vzdušje. Nihče ni nobenemu kratil besede, zato so prišle na dan vse težave, ki v osnovnih organizacijah predstavljajo stalen predmet razprave. Pomembno je tudi to, da se je na zadnjem plenarnem zasedanju zadolžilo nov centralni odbor, da v obdobju med dvema kongresoma v celoti realizira sprejete sklepe.

Vrašanje:

Za takšne rešitve so se slovenski delegati zavzemali v komisiji za socialno-ekonomska vprašanja borcev NOV?

Odgovor:

V obliki amandmajev na že pripravljene zaključke so se zavzemali med drugim za popolno brezplačno zdravstveno varstvo vojaških vojnih invalidov, tako kot je to že bilo pred spremembo zakona o VVI. Nadalje za uskladitev invalidnin v odnosu na leto 1959, ker so v zaostanku za 50 % in to tudi zaradi povečanih življenjskih stroškov. Zavzemali so se tudi zato, da bi se VVI pravica do benifikacije staža priznala od I. do vključno VII. Skupine invalidnosti in ne kot do sedaj od I. do IV. skupine.

Glede pokojninskega zavarovanja so se zavzemali za možnost, da se VVI lahko upokojijo tudi pod takšnimi posebnimi pogoji, kot so priznani udeležencem NOV pred 9. 9. 43. Glede oskrbovanja z ortopedskimi pripomočki pa so se npr. zavzemali za splošno večjo pozornost in za realizacijo sklepov, ki so bili sprejeti na posebni konferenci o oskrbovanju VVI z ortopedskimi pripomočki, leta 1968 v Novem Sadu.

Vprašanje:

Tovariš Jurca, vi ste vojaški vojni invalid. Pri katerih konkretnih vprašanjih ste sodelovali na kongresu?

Odgovor:

Že v pripravah na kongres smo preko komisije pri našem občinskem odboru ZZB NOV skušali s predlogi prispevati k jasnejšim določilom o VVI v novem statutu ZZB NOV Jugoslavije, želeli smo, da bi bila vloga VVI bolj poudarjena in da bi bila prisotnost VVI predvidena v vseh zvezah, od občine do federacije. Predlog statuta, ki smo ga delegati kongresa dobili še pred zasedanjem pa ni vseboval naših predlogov, zato sem se namenil o tem govoriti na kongresni komisiji za statut. Zavzemal sem se, da VVI še nadalje obdržijo, kot temeljno obliko združevanja — samostojno združenje, da pa se lahko, če to želijo, vključijo v združenje borcev NOV, kot samostojna sekcija. Nadalje sem predlagal, da naj statut izrecno predvideva obstoj stalnih komisij za vprašanja VVI pri vseh zvezah od občinske do zvezne. Predlagal sem tudi, da bi bila mandatna doba odborov združenj 2 leti in ne eno leto, kot je bilo v predlogu predvideno, dočim naj bi se republiške skupščine sklicevale na 4 leta. Končno sem se zavzemal za natančno pojasnilo, zakaj mirnodobski vojaški invalidi ne morejo biti včlanjeni v ZZB NOV Jugoslavije. Zadovoljen sem bil, ker so naše predloge podprli tudi delegati iz drugih krajev in republik in so bili končno tudi sprejeti.

Vprašanje:

In kako je bilo na komisiji za socialno - ekonomska vprašanja?

Odgovor:

Razpravi v tej komisiji sem prisostvoval le zadnji dan dela po komisijah. Razprava je bila še vedno živa. Nisem zasledil, da bi kdo zahteval neuresničljivo, nasprotno, vsi so izhajali od zmogljivosti naše družbe. Kritika je padala predvsem na prepočasno in neučinkovito izvajanje že sprejetih stališč. V spodbudo mi je, da je kongres sprejel mnogo sklepov, ki narekujejo ureditev nerešenih vprašanj s pomočjo prav zato ustanovljenih organov v občinah, republikah in zvezi.

Iz razgovora z nekaterimi delegati iz Slovenije pa sem ugotovil, da v tej komisiji niso mogli vsi sodelovati, čeprav so se za razpravo prijavili med prvimi. Zaradi tega je vladalo med slovenskimi delegati, tistimi, ki so imeli namen govoriti na tej komisiji, rahlo nezadovoljstvo.

Vprašanje:

Kateri sklepi kongresa se vam zdi najvažnejši?

Odgovor:

Vsi sprejeti sklepi predstavljajo dobro podlago za nadaljnje delo združenj borcev NOV. Če bi pa hotel od vseh omeniti enega, pa se mi zdi najvažnejši tisti, ki govori o odločnosti borcev NOV, da skupno z ostalimi državljani, zlasti pa z mladino, prispevajo vse za čimboljšo vseljudsko obrambo pred napadom od koderkoli.

Vprašanje:

Tovariš Koman, kako je bilo v Ohridu?

Odgovor:

Ni bilo tako prijetno, kot imaš predstavo, ko pomisliš na Ohrid in Ohridsko jezero. Sejali smo v hotelskih dvoranah ob jezeru, v času izven turistične sezone, ko je bilo daleč naokoli vse tiho in prazno, skoraj pusto. Morda

Nadalj. na 11. strani

Prigovor na statut ZZB NOV Jugoslavije

Neodgovornost ali spodrsljaj?

Komisija vojaških vojnih invalidov občinskega odbora ZZB NOV Ljubljana-Bežigrad je poslala prigovor Zveznemu odboru ZB NOV Jugoslavije, zaradi besedila drugega odstavka 15. člena statuta ZZB NOVJ.

V časopisu ZZB NOV Slovenije »TV-15«, dne 19. XI. 1969 je bil objavljen omenjeni statut, preveden iz časopisa zveznega odbora ZB NOVJ »4. julij«.

Besedilo drugega odstavka 15. člena je namreč ostalo enako kot v predlogu, čeprav je bilo na VI. kongresu ZZB NOVJ v Ohridu sprejeto spremenjeno besedilo.

Omenjeni odstavek govori o vojaških vojnih invalidih, o njihovih združenjih in sekcijah v organizacijah borcev NOV ter o tem, kdo odloča o združevanju v sekcijah.

Na VI. kongresu je bil sprejet predlog, da je ustanovitev sekcije v organizacijah borcev NOV stvar invalidov posameznega združenja. Delegati iz naše občine, ki so sodelovali v komisiji za statut, so glede tega predlagali sledeče besedilo:

»Vojaški vojni invalidi se združujejo v samostojna združenja, če imajo interes in željo, lahko v okviru združenj borcev NOV ustanovijo sekcije VVI. O tem odločajo vključeni člani VVI v svojih združenjih. Naloge in delo sekcij VVI se določijo s pravili, ki jih sprejme v ta namen sklicana skupščina občinske zveze združenje borcev NOV.

Na komisiji v Ohridu je bil takšen amandma sprejet, prav tako tudi na plenarnem zasedanju kongresa, ko so sprejemali zaključke komisij. Zdaj pa se je v statutu ponovno pojavilo ovrženo besedilo, po katerem o ukinitvi združenja VVI in ustanovitvi sekcije v združenju borcev NOV odločajo občinske skupščine zveze združenj borcev NOV.

DANILO JURCA

Delegati na kongresu Zveze združenj borcev Jugoslavije v Ohridu

V domu gradbenega šolskega centra, ki nosi naziv narodnega heroja Ivana Kavčiča iz Tomačevega, je bila 28. novembra velika slovesnost za članstvo krajevnega združenja borcev NOV terena Stadion. V čast dneva republike so razvili svoj prapor. Pokrovitelj razvitja je bilo podjetje Mladinska knjiga. To in mnoga druga bežigrajska in ljubljanska podjetja so s svojimi prispevki pripomogla, da je prireditev nadvse uspela.

V programu so sodelovali učenci osnovne šole Dr. Vita Kraigherja s petjem in recitacijami. Z recitacijo je sodeloval tudi priljubljeni dramski igralec Jože Zupan. Slovesnost so zelo popestrili številni bratski prapori sosednih borčevskih organizacij, katere so prinesli njihovi predstavniki

Med gosti je bilo opaziti predstavnike krajevne skupnosti Stadion, predsednika in tajnika občinskega odbora ZZB NOV in republiškega poslanca Miloša Poliča.

-sk-

Zveza borcev

Nadalj. z 10. strani

pa je tudi to vplivalo na izredno delovno vzdušje, ki je vladalo vse tri kongresne dni.

Vprašanje:

Sodelovali ste v komisiji za razvijanje tradicije NOB. O čem ste govorili in kaj se vam v delu te komisije zdi najvažnejše?

Odgovor:

V tej komisiji sem govoril o oblikah in potrebi sodelovanja med šolami in organizacijami borcev NOV. Prikazal sem organizacijo in uspehe naše muzejske zbirke za mladino na Črnučah, na željo republiškega odbora ZZB NOV pa še izkušnje celjskega muzeja NOV in delo komisije republiškega odbora za stike s šolskimi ustanovami.

Najvažnejše iz dela te komisije je po mojem to, da je ovrgla predhodno pripravljen sklep, po katerem bi v glavnem vse, kar pojmujemo pod razvijanjem tradicije revolucije, v bodoče opravljale splošne znanstvene inštitucije. Sprejet je bil slovenski predlog, da morajo organizacije ZB NOV imeti pri tem še vedno glavno besedo, ob tesnem sodelovanju z omenjenimi inštitucijami.

Pomembno se mi zdi tudi opozorilo, da se je treba pri razvijanju tradicije NOB med mladimi bolj nasloniti na etične kvalitete in načela naše revolucije, kakor na spopade s sovražnikom.

Vprašanje:

Na kongresu je bilo veliko govora o tem, da je ZB politična organizacija. Zakaj?

Odgovor:

Delegati so povedali, da so v nekaterih krajih politične organizacije zavzele stališče, da je ZB stanovska organizacija borcev iz minule vojne, ki rešuje samo probleme svojih članov:

Tov. Tito je kongresu poslal dolgo pismo, v katerem je med drugim zapisal:

»ZB je predvsem politična organizacija in ena osnovnih opor delavskega razreda in ZK v boju za samopravno in demokratično družbo«.

Organizacije ZB so se zadnja leta res mnogo ukvarjala z reševanjem socialnih problemov svojih članov, toda le zato, ker se je na socialno-ekonomske zadeve borcev gledalo kot na probleme, ki niso stvar celotne družbe. V zadnjem času so bila glede tega sprejeta jasna stališča in organizacije ZB bodo lažje usmerile svojo aktivnost v družbeno-politično delo, z ramo ob rami z organizacijami SZDL in ZK.

Prapor borcem

V krajevni skupnosti Bežigrad, organizacija ZB NOV še ni imela svojega prapora. Večkrat, zlasti kadar je umrl kakšen njihov član, jim je to hodilo narobe. Letos se je odbor odločil in zaprosil gospodarske organizacije v svoji krajevni skupnosti, da finančno omogočijo razvitje prapora. Naleteli so na razumevanje. 22. nov. 1969 so organizirali skromno, a prisrčno prireditev z razvitjem prapora. V programu so sodelovali harmonikarji os šole Maksa Pečarja iz Črnuč, vokalni trio iz iste šole in recitator.

Na razvitje prapora je odbor povabil vse člane organizacije. Premajhno dvorano Zavoda za zaposlovanje so napolnili do zadnjega kotička. »Še sreča« so rekli prireditelji, »da niso prišli vsi.«

Razvitje prapora se je udeležilo nenavadno veliko število povabljenih gostov, čeprav je bila prireditev v soboto popoldan. Prišli so tudi predstavniki sosednjih krajevnih organizacij ZB NOV s svojimi praporji. Na željo odbora je praporu kumoval Stane Koman, predstavnik podjetja DINOS, ki je za prapor največ prispevalo.

Po programu so navzoči posedli okrog mize. Družabno srečanje članstva, ki se praviloma sestane le na občinskih zborih, je bilo prav toliko vredno kot razvitje prapora.

Občinski statut

Nadaljevanje s 5. strani

sti in hitrejše reševanje problematike naselij;

— medsebojno sodelovanje vseh samoupravnih mehanizmov na celotnem območju mestne skupščine;

— uvajanje takšne organizacije upravnih služb, ki bo učinkovita, usklajena s potrebami časa in najbolj dostopna občanom.

Pričakujemo, da bo javna razprava dala v tem smislu še mnogo pobud. Pomembno pa je poudariti, da bo vsebinsko dovolj globoka in da se ne bo brez poglobitve v vsebino zreducirala na golo ugotavljanje potrebe šestih ali ene občine.

Mislim, da v osnovi organizacija samoupravljanja v predlaganih statutih daje možnosti nadaljnega poglabljanja komunalne samouprave, saj se širi krog občanov, ki so pritegnjeni k reševanju skupnih zadev mestnega območja, občin in krajevnih skupnosti, v eni občini pa bi se bistveno zožil. Občani ožjega mestnega območja morajo imet pri tej razpravi pred očmi dejstvo, da ena občina ne bi pomenila le občine za ožje mestno območje, ampak da pomeni mesto po predlaganem statutu tudi Velike Lašče, Polhov gradec, Vodice, Dol in Janče in da je zato samoupravno smotrnejša razdelitev po pristojnostih, kot pa ukinitev že obstoječih samoupravnih mehanizmov.

Spričo dejstva, da je vprašanje komunalne ureditve v Ljubljani izredno pomembno družbeno vprašanje, ki je že dalj časa predmet razprav in da se okoli tega vprašanja pojavljajo zelo različna in nasprotujoča si stališča, obstaja nevarnost, da bi se na zborih izčrpali v neskončnih razpravah okoli organizacijsko tehničnih dilem, namesto da bi se usmerili na reševanje perečih problemov svojega okolja in s tem povezano postopno razvijanje samoupravnega sistema. Odborniki na zborih volivcev pa tudi organizacije SZDL kot nosilca in organizator javne razprave naj bi razprave organizirali in vodili tako, da bo privedla do enotnosti v osnovnih izhodiščih nadaljnjega razvoja komunalnega sistema v Ljubljani.

Komisija za statut naše občine je obravnavala osnutka statutov mesta in občine in predlagala skupščini:

● Predlagana ureditev oblastnih in samoupravnih organov v obeh statutih zagotavlja Ljubljani skladen in enoten razvoj ter prispeva k nadaljnjemu razvoju socialistične demokracije s tem, da predvideva, da bo v bodoče v Ljubljani ena mestna skupščina, ki bo pristojna za urejevanje vseh tistih zadev, ki so v mestu skupne ter 5 občin, ki bodo pristojne za odločanje in urejevanje vseh ostalih zadev;

● Da je treba v obeh statutih odpraviti mešane in meglene pristojnosti (zadeve, ki imajo skupni pomen za mesto in občine) in te razdeliti deloma na mesto, deloma na občine;

● Da naj bo v razpravah o obeh statutih na zborih volivcev stalno navzoča misel širine in globine komunalne samouprave z iskanjem predlogov, kako zagotoviti občanom kar najbolj neposreden vpliv na vsa dogajanja ožjega in širšega okolja v katerem živijo in delajo.

ŠPORT

Šport je sestavni del standarda

Kdo ga ne pozna, enega naših najboljših odbojkarjev, slokega visokoraslega fanta, ki je celo desetletje nastopal za odbojkarski klub Železničar in kasneje za Ljubljano. Inženir Miro Meserko ali med prijatelji in znanci kar Meserc, še zmeraj aktivno igra odbojko, in sicer pri Črnučah, ki jih hkrati tudi trenira. Vsak čas bo star enaintirideset let.

»Počasi bom moral pustiti svoje mesto mlajšim,« pravi skoraj z obžalovanjem. »Črnuče smo pred časom okrepili trije starejši igralci Bežigrada, da ne bi razpadle. Zdaj smo si opomogli in uspešno igramo v slovenski ligi. Z nami so zrasli novi, mladi in talentirani igralci. Čas bo, da se umaknem . . .«

Inž. Miro Meserko je začel igrati odbojko takoj po vojni. S prijatelji in sošolci se je vnel za to igro na IV. državni gimnaziji za Bežigradom. Tudi do ene ure ponoči so marsikdaj tolkli žogo čez mrežo v šolski telovadnici. Sluga Lojze jih je čestokrat metal čez vrata, počasi pa so se z njim sprijateljili. Odbojkarska žoga je bila prevelika strast in potreba.

»Kam naj gre mlad človek z odvečno energijo, če ne drugam kot v šport,« se sprašuje Miro. »Aktivno smo začeli igrati 1947. leta na srednješolskih prvenstvih. Žoga nam je šla lepo čez mrežo in dobili smo veselje. Prvi klub je bil Bežigrad, še na pol divji, potem Železničar in I. zvezna liga, kasneje Ljubljana, potem Poštar in spet Bežigrad ter končno Črnuče.

Športnik, še najmanj pa aktivni, se po tridesetem letu starosti ne sme zapustiti, sicer pa to velja za vse druge. Zakaj šport je sestavni del standarda, toda tega se pri nas sploh ne zavedamo. Človek mora telo razgibati, če se hoče dobro počutiti, če hoče biti svež in vitalen, sicer se začne prezgodaj starati, kaj kmalu začne tožiti, da ga zbada pri srcu, da je predebel, ipd.

Ko sem bil na praksi v Angliji, sem se marsičesa naučil. Videl sem po šest igrišč za nogomet, drugo zraven drugega. Pa ne za profesionalne nogometaše! Po njih so tekali za žogo šestletni fantiči in petdesetletni možakarji. Vsak na svojem igrišču: desetletniki, dvajsetletniki, tridesetletniki, itd. Šport v vseh obdobjih človekovega življenja je prava rekreacija za vsakogar. Pri nas smo še daleč od tega. Mi se ne zavedamo, da je šport sestavni del standarda, ki ga ustvarjamo zase. Kaj človeku pomenijo vse materialne dobrine od avtomobila do vikenda, če pa je telesno utrujen, mlahav in vse prej kot zdrav?

Edini zdravnik proti tem prepogostim boleznim je zrava mera športa ob pravem času — v vseh življenjskih obdobjih posameznika.

Nekateri pri nas so globoko v sebi ali pa spričo ozkih materialnih interesov (šola) še zmeraj prepričani, da je gradnja modernih telovadnic, v katerih je moč gojiti tudi športe, ne pa samo telovaditi, za nas luksus. Kakšna zmota! Dajmo mladini prostora in zraka pod streho, kadar se ne more razgibati pod milim nebom. In igrišča za starejše ljubitelje te ali one igre. Kje jih imamo? Nikjer! Za vse te stvari se po svojih skromnih močeh skušam boriti v občinskem svetu za telesno kulturo, prosveto in kulturo. In celo v tem specializiranem organu občinske skupščine je včasih boj hudo gorak.«

Prenekateri »rekreatorji« po naših tovarnah in drugod mislijo, da je za njihove ljudi dovolj, če se dvakrat na leto skupaj peljejo na izlet do prve gostilne, kjer se najdejo in napijejo . . . Rekreacija v pravem pomenu besede je precej globlja. Človek se mora gibati in se razgibavati za zabavo, če hoče ohraniti prožnost telesa in čestokrat z njim vred tudi duha.

»Srbi in Hrvatje so v tem pogledu daleč pred nami,« meni inž. Miro Meserko. Ne bi bilo slabo, ko bi se v tem oziru zgledovali pri njih.«

NL

Tekmovanje strelcev

V počastitev Dneva republike je strelska družina »Tabor«-Ježica organizirala tradicionalno tekmovanje v streljanju z zračno puško za pionirske, mladinske in članske ekipe. Tekmovanja so se udeležile strelske družine »Kopačevina« iz Škofje Loke, »Olimpija«, »Jelenov žleb« in »Rajko Skapin« iz Ljubljane ter domači »Tabor«-Ježica. V zelo močni konkurenci sta se posebno izkazala domačina Bohinc pri članih in Collauti M. pri pionirjih, med mladinci pa Škofjeločan Fojkar M.

Rezultati — pionirji: 1. »Tabor«-Ježica 441 krogov (Collauti M., Collauti G., Repovš), 2. »Kopačevina« 403. 3. »Rajko Skapin« 396.

Mladinci: 1. »Kopačevina« 996, 2. »Tabor«-Ježica 900 (Mlakar, Hafner, Draksler), 3. »Rajko Skapin« 890.

Člani: 1. »Olimpija« 1338, 2. »Kopačevina« 1317, 3. »Tabor« -Ježica 1312 (Bohinc, Dovč G., Dovč D., Majerle).

Med posamezniki so dosegli najboljše rezultate: pionirji — Collauti M. 170 (od 200), Bogataj (Kop) 155, Collauti G. 141;

mladinci: Fojkar M. 357 (od 400, Kokalj 323, Mlakar 320;

člani: Bohinc 355, Peternelj 346, Fojkar R. 345 (oba Kop), Mikolič 339 (Olimp.).

IMV

Industrija motornih vozil Novo mesto zastopstvo inozemskih firm, Ljubljana, Titova 172 a

čestita za novo leto

ter priporoča nakup osebnih avtomobilov Austin — IMV 1300, Austin-mini in komercialnih vozil IMV 1600

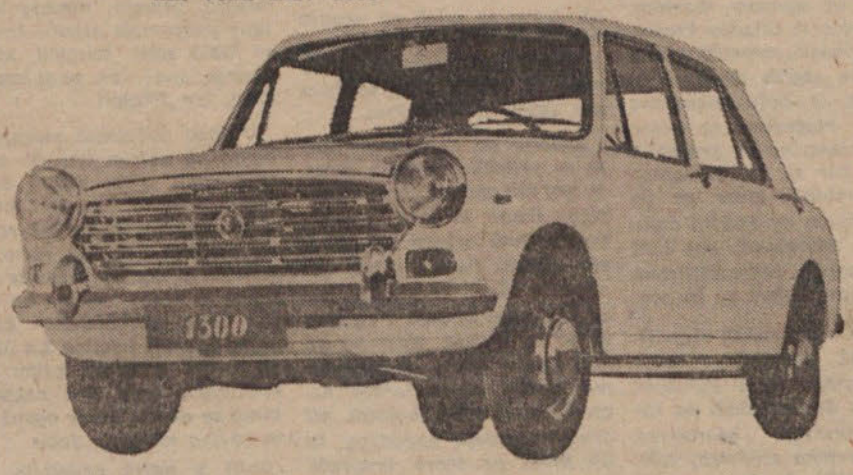

Novoletni sejem na Gospodarskem razstavišču

ZBOR OBČANOV

glasilo občinske konference SZDL Ljubljana—Bežigrad. Izhaja vsak mesec. Ureja uredniški odbor. Predsednik uredniškega odbora Joško Pirnar. Odgovorni urednik Janez Snoj — Cena izvodu: 40 par, letna naročnina 3 dinarje, za delovne organizacije 10 dinarjev — Tekoči račun pri Narodni banki 501-8-319/2 — Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, Ljubljana, Parmova 41 Tiska ČGP »Delo«

slaščičarna »bežigrad« ljubljana

Z našimi priznanimi izdelki oskrbujemo vse samopostrežne in klasične trgovine, menze, restavracije, bifeje itd. po vsej Sloveniji.
Na področju bežigrajske občine priporočamo, da obiščete naše poslovalnice Titova 101, Titova 119 in Titova 69, kjer boste postreženi s širokim asortimanom naših proizvodov.
Želimo vam mnogo delovnih uspehov v letu 1970

Kdaj bo zimski bazen?

Po uradnih podatkih se je na novem kopališču pri Šternu letos okopalo 35.276 kopalcev. Največji obisk so zabeležili 27. junija, ko je bilo v bazenih in okrog vse črno ljudi: 4.350. Ob običajnih sončnih dneh pa so našteli od dva do tri tisoč kopalcev. Investicija se je torej pokazala za več kot potrebno in koristno.

Najkasneje v petih letih bo ob letnih zrasel tudi zimski bazen, zatrjujejo na gostinskem podjetju Bežigrad, tako da se bomo tu lahko kopali tudi ob slabem vremenu in pozimi.

Za nadaljnjo ureditev tega rekreativno-turističnega centra je še več idej in načrtov, ki med drugim predvidevajo gradnjo štirih igrišč za tenis, otroška igrišča, prostor za košarkarje, itd. Kot posebna varianta je sodelovanje s konjeniškim klubom. V dogovoru z Ljubljanskim urbanističnim zavodom bo letos pripravljen mikrolokacijski načrt, kje in kako naj bi v prihodnje gradili ostala športna igrišča. Pri tem gre tudi za gradnjo manjših gostišč oziroma okrepčevalnic ob novih igriščih.

Na upravi gostinskega podjetja Bežigrad so že tudi razmišljali o gradnji saune, posebnega severnjaškega kopališča pri kampingu oziroma pri bazenih, vendar pa o tej zamisli še ni razpravljal delavski svet podjetja. Sauna bi veljala dva do tri milijone dinarjev. To je lesena hišica in peč za ogrevanje, kakršno ponuja italijanski proizvajalec. Zanjo je posebno zanimanje med športniki in »močnejšimi« občani, ki bi radi shujšali. Razmeroma skromna investicija in brez dvoma koristna naprava.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. točka iz katere izvira sevanje ali žarčenje, 8. **veletrgovina za Bežigradom**, 13. **bežigrajski prvoligaš**, 15. najsvetlejša zvezda v ozvezdju Orla, 16. otočna skupina v Polineziji, 17. arabski žrebec, 18. popust v trgovini, odbitek, 19. ime italijanske pevke popevk Tadio, 20. ušivka, gnida, 22. komunalna dobrina, vodovod, 23. vrsta tkanine, 24. barometer, priprava za merjenje zračnega pritiska, 26. začetnici izumitelja dinamita, 27. drugo ime za Siam, 28. **bežigrajski lesni kombinat**, 29. kratica za Smučarski klub, 31. **trgovsko velepodjetje, ki ima trgovine tudi za Bežigradom**, 34. kraljevič iz indijskega epa Mahabharate, 35. tek čez drn in strn, 37. rimski bog ljubezni, 38. ime družbeno političnega delavca Zupančiča, 39. rimska boginja ognja in devištva, Jupitrova sestra, 41. kratica za opus, 42. pribežališče v hudi vročini, 43. ime pesnika Aškerca, 44. poljski astronom, ki je odkril heliocentrični sistem (Nikolaj), 46. zgodovinsko mesto v srednji Italiji, 47. **podjetje z lesnim materialom za Bežigradom.**

NAVPIČNO: 1. rahla jutranja padavina, 2. aminokislina, sestavina mnogih beljakovin, 3. dimast vol, 4. **poslovno združenje s sedežem na Trgu VII. kongresa ZKJ**, 5. avstrijska poročevalska agencija, 6. kemični znak za nikelj, 7. ime bivše umetnostne dr. salke Andreejeve, 8. orel v germanski mitologiji, 9. z besedami izražena misel, 10. **hrib nad Črnučami**, 11. glavno mesto Saudove Arabije, 12. zgodovinsko mesto v južnem Epiru, 14. ljubkovalno ime za očeta, 20. **občinski prometni objekt**, 21. tovarna barv in lakov v Medvodah, 24. himalajska koza, 25. tišina, pokoj, 27. bukova deska, 29. igralec tržaškega gledališča, 30. kanal za odtok nesnage, 31. **sosednja občina**, 32. malajska blaznost, 33. **vrsta hitro rastočega drevesa, plantaže imamo tudi v naši občini**, 34. italijanski politik (Pietro), 35. sredstvo za vzhajanje testa, 36. italijanski slikar (Guido), 38. glavno mesto Švice, 40. ime popevkarice Štefok, 42. kravji sesec, 45. osebni zaimek.

Sestavil: L. Bradeško

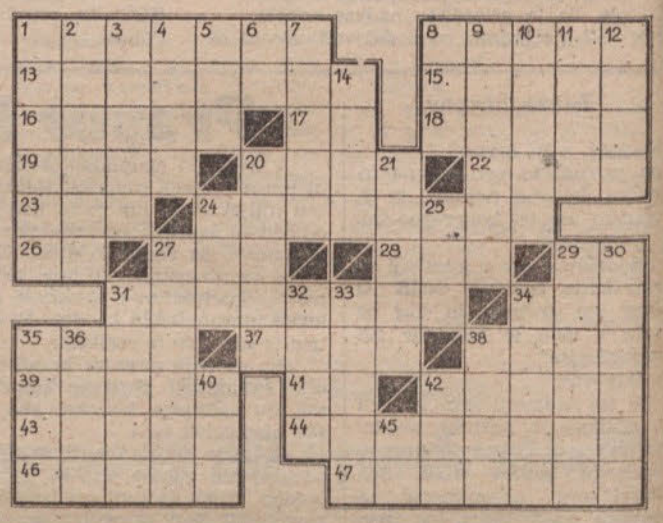

KINO SAVLJE
(Prosvetni dom)

1. in 2. januarja: franc. italij. barvni CS film »Judoka tajni agent«.

3. in 4. januarja: švedski film »Jaz, žena«.

10. in 11. januarja: ameriški film »Simfonija herojev«.

17. in 18. januarja: ameriški barvni CS film »Veliki beg«.

24. in 25. januarja: ameriški barvni CS film »Kleopatra«.

31. januarja in 1. februarja: ameriški barvni CS film »Človek z zapada«.

Predstave so v soboto ob 20. uri in v nedeljo ob 16. uri.

Bežigrajska novoletna inventura

Sedež Občine, 31 decembra. - Z novim letom bo neposredno oblast za Bežigradom dokončno prevzela v svoje roke občina, ki zaseda prostore v barakah ob Parmovi 33 in 41. Sklep je bil soglasno odobren in potrjen. Odborniki občinske skupščine naj bi imeli po novem samo še posvetovalni glas, prav tako tudi sveti, sicer pa možnost, da soglasno oziroma s pripombami na variante sprejmejo odločitve občinske uprave. Naj bo že enkrat red.

Mi smo ga že naredili. Pri inventuri je ostalo to-le:

Za posebne zasluge v minulem deset, petnajst in dvajset letnem obdobju so medtem dobili zlate medalje vsi delavci v enem izmed naših najbolj dograjenih podjetij, ki se konkretno ukvarja z družbenim standardom, vendar za krepke denarje. Zlata odličja, narejena iz štirinajstkaratnega zlata in z vrezanim posvetilom 10, 15 ali 20 v obliki zlatnikov so nagrajenci že pospravili v svoje sefe . . . za redne in izredne zasluge za obnovo naše porušene občine.

Za razširitev Titove ceste na Ježici — med Ruskim Carjem in savskim mostom, bomo letos iz skladov krajevnih skupnosti namenili okrog 1 milijon starih dinarjev in sicer za še bolj pospešeno gradnjo. Pločnikov za pešce tako in tako ne bo potrebno graditi, ker se vsi prevažajo v avtomobilih. Kdor pa ga ima slučajno na kakšni avtomobilski ambulanti, naj tisti konec napol rekonstruirane ceste obide, kakor ve in zna.

Luknjo v betonskih stopnjicah pred vhodom v višji del občinske hiše v Parmovi 41 naj bi do spomladi na račun občinskega proračuna (nerazporejena sredstva) toliko povečali, da bi se večji privatni davkoplačevalci v njej zlomili nogo, preden pridejo pred najmanj simpatično okence v tej leseni hiši . .

Vse tovarne mazuta, ki ogrevajo naše vrle občane po blokih in stolpnicah, bodo po novem med gorilno olje mešale tudi po smrekah dišeči spray, anti saje imenovan, da stanovanja in perilo ne bodo več zavdarjala po, kot da so v bližini kakšne rafinerije nafte.

Občinska uprava bo odslej postala zares pravi servis občanov. Kdorkoli in kadarkoli bo želel, kaj opraviti v naši občinski hiši, bo svojo željo samo oddrdral na poseben magnetofon pred informacijsko pisarno in njegovo željo bodo v treh dneh proučili do potankosti in mu jo v vsakem primeru ugodno rešili. Če pa to res ne bo mogoče, zaradi objektivnih težav vsedržavne narave, bo dobil prosilec posebno obžalovalno pismo in nadomestilno kuverto . . .

Napredek kot tak oziroma kar tako je relativna stvar. Na Ježici so imeli na primer zadnjih trideset let — če je bilo kaj več, prosimo za zamero — pošto, zdaj so brez nje, imajo pa trolejbus . .

Kmetje iz Savelj in Kleč so se pritožili oziroma prosili, naj jim občina uredi ali poplača škodo, ki so jo naredili vojaki med vajami na njihovih njivah. Pa so dobili odgovor iz občinske uprave, naj se kar sami bodejo z vojsko, če se že hočejo, sicer pa da jim davke lahko odpišejo samo zaradi elementarnih nezgod, rastlinskih bolezni ali drugih izrednih dogodkov, ki jih kmet ne more preprečiti . . . Torej odslej, dragi kmetje, preprečujte škodo na svojih njivah, kakor veste in znate. Z vilami nad bajonet . . .

Zgodilo se je ob pasjih dneh, da je družbica dva in ena slekla tekstil in skočili so v bazen pri tovarni Belinki, ne da bi koga poprašali, če lahko. Sijala je luna . . . Delavci so jim skrili obleko. Dva in ena brez hlač so na pomoč poklicali milico. V Adamovem kostimu smo si zares vsi enaki, zato delavci niso ločili navadnega občana od občinskega. Na golem telesu še pač ne vidi, kdo je kdo in kako . .

Mleko zdaj pakirajo v najnovejšo tetrapak embalažo, zato je spet nekoliko dragocenejše. Ni dvakrat rečeno, da ga bodo prihodnje leto začeli pakirati v poseben material, odporen proti vesoljskemu žarčenju in da bo še dražje .

Samopostrežne trgovine so pridobitev modernega časa. Vsa čast njihovim oblikovalcem in načrtovalcem. Nerodno je le, da marsikaj v njih nimajo, nimajo, nimajo najbolj preprostih stvari, kakor so kislo zelje, teletina, jajca (kurja, ipd., češ pa si kupite tisto, kar imamo .

V vseh občinskih mesnicah bomo po novem letu ob vsakem času lahko dobili tudi svežo teletino, vendar samo za devize. Nakup bo preprost: vsi lastniki deviznih računov pohitite v banko, dvignite potrdilo in sveža teletina bo vaša. Cene ekskluzivne: kilogram domače teletine Lit. 3000 ali 5 USA dolarjev, kakor na svetovnem trgu. Pri nakupu mesa za devize boste oproščeni carine na uvoz deviz.

Posli v naših podjetjih se bodo sklepali (sami od sebe, kot doslej) po načelu: Daj, dam. Pride zadnjikrat takle propagandist iz petsto kilometrov oddaljenega kraja in pravi:

»Slišali smo, da pri vas dobro delate to in to. Bi vi za nas naredili to pa to? Plačamo 50 milijonov Sdin.«

»Seveda, tovariš, so mu ljubeznivo odvrnili, takoj, v treh mesecih.«

»Dobro, koliko boste pa meni dali?« je povprašal iz navade samoupravljalec in ponudnik. »Pet odstotkov?«

»Velja,« so mu odvrnili, »samo da vso stvar porinemo skozi delavski svet . . .«

»Posel je vaš,« je pribil ponudnik.

Telesna kultura najširših delovnih in nedelovnih množic na območju naše občine je že tako razvita, da jo ne bomo več financirali iz skromnega občinskega proračuna. Nogometaši so v tej smeri nakazali pravo pot. Kdor hoče telovaditi ali se poditi za žogo oziroma kako drugače uganjati telesnovzgojne norčije, naj se profesionalizira, naj si sam ustvarja denar, da bo lahko ob prostem času zapravljal denar za smučanje, nogomet, odbojko in podobne nepridobitne dejavnosti.

Kakor že po tradiciji sta sobota in nedelja dela prosta dneva, ker pa sneg neusmiljeno naletava ne glede na petdnevni delovni teden, so v ustanovah, inštitutih in celo na občini odločili, da bo njihovi delavci v teh dneh po potrebi očistili sneg izpred svojih zgradb, poslopij in barak. Pobuda je prišla iz vrst neposrednih delavcev ob tretji dopoldanski kavici .

Vsak novi Bežigrajčan, vsakdo, ki se na novo rodi v naši mili občini, ali se v njo priseli, bo prihodnje leto povabljen na uredništvo Zbora občanov, kjer mu bodo njegovi sotrudniki in sodelavci izročili častno diplomo bežigrajskega občana in ga hkrati zaupno poučili, kako naj živi pri nas, da se ne bo komurkoli zameril, kje so najcenejše gostilne in kakšne so pri nas nasploh možnosti tako oziroma kar tako.

Za zaključek pa vsem prizadetim in neprizadetim v imenu Bežigrajčanov želimo, da bi se v novem letu izognili davku na osebni dohodek (posebno tistim, kjer zaslužijo mož in žena in sin), da bi svojega otroka spravili v brezplačno otroško zdravstveno kolonijo na morje in v hribe, da bi si odprli devizni žiro račun, da bi kar najbolje pretopli star avto v novega, da bi, če bi, ko bi . . .

Sicer pa dragi tovariši s tovarišicami vred, res je, da ni res, da je res . . . pa recite, če ni res.

Načelnik oddelka za obče probleme občanov:
OBČINSKA SLABA VEST l. r.